

Πειραματικό Βήμα

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΜΑΘΗΤΩΝ & ΜΑΘΗΤΡΙΩΝ
ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ
«Γιάννης και Αριστείδης Δελής»
ΕΤΟΣ 9ο • ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β΄ • ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 5 • ΙΟΥΝΙΟΣ 2006





Ο Διευθυντής, ο Σύλλογος Διδασκόντων,
οι μαθητές και ο Σύλλογος Γονέων
και κηδεμόνων
ευχαριστούμε ιδιαίτερα

τον **κ. Θεόδωρο Τρύφωνα**

και την **εταιρεία**

ΕΛΤΕΝ Α.Ε.

στη Αθήνα

για τη γενναία οικονομική υποστήριξη
των δραστηριοτήτων μας
και της έκδοσης του Περιοδικού μας.

Η χαρά μας είναι πραγματικά μεγάλη
όχι μόνο γιατί
οποιαδήποτε οικονομική υποστήριξη
διευκολύνει τη δράση μας, αλλά γιατί
μας δίνει φτερά

για να συνεχίσουμε τον αγώνα
να κρατήσουμε το Σχολείο μας
ανοιχτό στην κοινωνία, ζωντανό
και ταυτόχρονα μετερίζι του αγώνα
των εκπαιδευτικών και των μαθητών μας
κατά της παραίτησης, της αδιαφορίας
και της έκπτωσης των αξιών
της κοινωνίας μας.

Πειραματικό Βήμα

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ
ΜΥΤΙΑΙΗΝΗΣ

«Γιάννης και Αριστείδης Δελής»

ΕΤΟΣ 9ο - ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β΄
Αριθμός φύλλου: 5

ΕΔΡΑ

Δικελή 6 Μυτιλήνη

ΤΑΧ. ΚΩΔ. 81100

Τηλέφωνο: 22510.43700

Fax: 22510.43700

E-mail: peirgym@aegean.gr

και

mail@gym-peir-mytil.les.sch.gr

ΕΚΔΟΣΗ

Μαθητικού Συμβουλίου
του Πειραματικού Γυμνασίου
Μυτιλήνης

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ

Βασίλης Παν. Κοντάρης
Φυσιολογίας - Γεωλόγος
Διευθυντής

*Πειραματικού Γυμνασίου
Πανεπιστημίου Αιγαίου*

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Στρατής Αναγνώστου

Φιλολόγος
και πολυμελής μαθητική
δημοσιογραφική ομάδα

ΠΑΡΑΓΩΓΗ – ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΗ

Μυτιλήνη

Το Πειραματικό Βήμα
τυπώνεται σε 1.000 αντίτυπα

Το έντυπο αυτό
διανέμεται δωρεάν,
επομένως κάθε προσφορά
...καλοδεχούμενη!

Πολλοί είναι αυτοί που έχουν συμβάλει σημαντικά στην εξέλιξη της ιστορίας της Ελλάδος, ένας από τους ανθρώπους που βοήθησε την Ελλάδα να ορθοστατήσει έπειτα από την απελευθέρωση μας από τους Τούρκους ήταν ο Ιωάννης Καποδίστριας. Έτσι λοιπόν το άρθρο αυτό είναι αφιερωμένο στον Καποδίστρια και στην προσπάθειά του για μια καλύτερη Ελλάδα. Αυτά που πρέπει να γραφούν για τον Καποδίστρια είναι πάρα πολλά, αλλά θα προσπαθήσουμε να σας δώσουμε μια μικρή περίληψη όλων αυτών που έκανε ο Καποδίστριας.

Πριν γίνει ο πρώτος Κυβερνήτης της νεοσύστατης Ελλάδος είχε προταθεί η αρχηγία της Φιλικής Εταιρείας στον τότε Υπουργό Εξωτερικών της Ρωσίας Ιωάννη Καποδίστρια όμως εκείνος αρνήθηκε την πρόταση αυτή. Στις 3 Απριλίου του 1827 ύστερα από την Εθνοσυνέλευση της Τροιζήνας, ο Καποδίστριας ορίστηκε Κυβερνήτης της Ελλάδος. Στις 6 Ιανουαρίου 1828 ο Καποδίστριας έφτασε στη τότε προτεύουσα της Ελλάδας, το Ναύπλιο.

Ήταν άνθρωπος απλός, λογικός και διέθετε πρακτικό μυαλό. Σπούδασε την ιατρική επιστήμη και είχε κάποιες γνώσεις σε θέματα παιδαγωγικά, οι οποίες τον βοήθησαν στην επίλυση προβλημάτων στον τομέα της εκπαίδευσης. Ο Καποδίστριας πίστευε ότι για να θεμελιωθεί σωστά το οικοδόμημα της παιδείας πρέπει να στηριχτεί πρώτα σε στοιχειώδη εκπαίδευση. Μόλις

Ο πρώτος κυβερνήτης της Ελλάδας Ιωάννης Καποδίστριας



τον Οκτώβριο του 1828 ιδρύει το ορφανοτροφείο της Αίγινας στο οποίο περιθάλφθηκαν περίπου 600 απροστάτευτα παιδιά. Αργότερα ενσωμάτωσε στο ορφανοτροφείο αυτό 3 αλληλοδιδασκτικά σχολεία, 3 ελληνικά σχολεία αλλά και πολλά χειροτεχνεία. Τέλος, το Νοέμβριο του 1829 ίδρυσε στην Αίγινα το Κεντρικό Σχολείο το οποίο προετοίμαζε τους μαθητές του για προχωρημένο επίπεδο σπουδών.

Όμως ο Καποδίστριας δεν πρόλαβε να ολοκληρώσει τους στόχους του, να ιδρύσει δηλαδή Πανεπιστήμια, πράγμα για το οποίο κατηγορήθηκε. Πληροφοριακά, στην αρχή του 1831 παρατηρήθηκε άνηση της παιδείας της Ελλάδος, καθώς λειτουργούσαν 121 επίσημα αλληλοδιδασκτικά σχολεία. Σε όλα αυτά που έκανε ο Καποδίστριας για την εκπαίδευση πρέπει να προσθέσουμε την ίδρυση του Πρώτου Σχολείου, το Πρώτο Αγκοκήπιο της Τι-

ρυνας καθώς και τη Γεωργική Σχολή. Παράλληλα, ιδρύονται και τα εξής: τυπογραφείο, Μουσείο Αρχαιοτήτων και Εκκλησιαστική Σχολή. Σε μια επιστολή του στον Ανδρέα Μουστοξύδη αναφέρει τα προσόντα που θα πρέπει να έχουν οι δάσκαλοι:

α) Να έχουν ηλικία μεταξύ 25-45 ετών και να είναι ανεπίληπτοι στο ήθος και την θεοσεβεία.

β) Να είναι «δυνατοί, δυνατώτατοι στη γλώσσα των και ικανώς ειδότες μίαν των λαλουμένων ξένων γλωσσών».

γ) Να είναι «έκδοτοι όλως εις τον έρωτα της μαθήσεως και να έχουν ιδιάζουσαν ροπήν προς μίαν τινά των επιστημών».

Επί της κυβέρνησής του Καποδίστρια η Βουλή αυτοδιαλύεται και ψηφίστηκε το κυβερνητικό σύστημα με «Προσωρινήν Διοίκησιν της Επικρατείας» που αντιστοιχούσε με ένα είδος Προεδρικής Δημοκρατίας. Το κυριότερο στοιχείο της μεταβολής ήταν ότι η νομοθετική εξουσία συγκεντρώθηκε γύρω από τον Κυβερνήτη, ο οποίος θα την ασκούσε με τη βοήθεια του Πανελληνίου, ενός γνωμοδοτικού οργάνου με 27 μέλη. Γραμματέας της Επικρατείας (Πρωθυπουργός) διορίστηκε ο Σπυρίδων Τρικούπης. Για τις κοινότητες διατήρησε το θεσμό των δημογερόντων.

Δημιουργήθηκε ένας νέος θεσμός, οι επιτροποί, που ήταν κάτι ανάλογο με τους σημερινούς νομάρχες.

Η οικονομία της χώρας όταν ήρθε ο Καποδίστριας στην Ελλάδα ήταν σε τραγική κατάσταση. Οι Μεγάλες Δυνάμεις από την πλευρά τους αρνούσαν να χορηγήσουν δάνειο στην Ελλάδα. Παρ' όλα αυτά ο Καποδίστριας κατάφερε να αυξήσει κάπως τα έσοδα εισφορών από Έλληνες και από φιλέλληνες του εξωτερικού. Η σημασία που έδωσε ο Καποδίστριας στην οικονομία της Ελλάδας φαίνεται από τα εξής: ίδρυσε πιστωτικό ίδρυμα, την «Εθνική Χρηματιστική Τράπεζα», έκοψε επίσης το πρώτο νόμισμα της Ελλάδας, τον Φοίνικα. Όμως παρ' όλα αυτά που έκανε τον κατηγορήσαν γιατί δεν έκανε κατανομή της εθνικής γης. Αυτό όμως δεν έγινε καθώς το μεγαλύτερο μέρος της εθνικής γης ήταν υποθηκευμένο στις Μεγάλες Δυνάμεις από τα δάνεια τα οποία είχε πάρει η Ελλάδα το 1824 και 1825.

Εκτός από τους τομείς της εκπαίδευσης, της διοίκησης και της οικονομίας, ο Καποδίστριας ασχολήθηκε επίσης με τη δικαιοσύνη και το στρατό. Όσον αφορά τη δικαιοσύνη, ίδρυσε ειρηνοδικεία, πρωτοδικεία, εφετεία και ένα εμποροδικείο στη Σύρο. Ο Καποδίστριας ήθελε στα σύνορα της Ελ-



Τι γνωρίζουμε το μέλλον



λάδας να συμπεριέχονται και περιοχές οι οποίες θα είχαν ελευθερωθεί από τις ελληνικές δυνάμεις και γιαυτό μόλις έφτασε στην Ελλάδα διοργάνωσε το στρατό και τον χώρισε σε χιλιαρχίες. Για τη μελλοντική στελέχωση του στρατού ίδρυσε μια στρατιωτική σχολή την οποία ονόμασε «Λόχο των Ευελπίδων»(1828). Επίσης ανέθεσε στον Μιαούλη να «καθαρίσει» τις ελληνικές θάλασσες από την πειρατεία.

Ο Καποδίστριας πολέμησε και νίκησε για την Ελλάδα. Την ανέλαβε όταν εκείνη ήταν σε κατάσταση διάλυσης και με συνεχή αγώνα και προσπάθεια κατάφερε να την κάνει πραγματικό κράτος.

Λίγες μέρες πριν το θάνατό του, γράφει στο φίλο του Ευνάρδο: «Ερχεται κάποτε καιρός, ότε οι άνθρωποι κρίνονται ουχι καθ' όσα είπον ή έγγραφαν περί των πράξεων τους, αλλά κατ' αυτήν την μαρτυρίαν των πράξεων τους... Είμαι αποφασισμένος να θυσιάσω τη ζωή μου δια την Ελλάδα και θα τη θυσιάσω, θα έλθει κάποτε η ημέρα, κατά την οποία οι Έλληνες θα εννοήσουν την σημασίαν της θυσίας μου».

Πριν τη δολοφονία του στις 27 Σεπτεμβρίου 1831 είχε αρχίσει έναν αγώνα για την επέκταση των συνόρων ο οποίος στέφθηκε με νίκη μετά το θάνατό του. Πολλοί ήταν αυτοί που τον αμφισβήτησαν ήταν ο πρώτος κυβερνήτης της Ελλάδας ο οποίος έβαλε τα θεμέλια για την επιβίωση και τη διατήρηση του κράτους.

Φωτεινή Καλλοντζή Γ1

Πάντοτε στα σχολεία διδάσκονταν το ήθος και τα υψηλά ιδανικά, ο αλτρουισμός και η αυτοθυσία, η αγάπη για τον Χριστό και την Πατρίδα, η εμμονή στο καθήκον και η ανιδιοτέλεια. Πολλοί τα έμαθαν, λίγοι προσπάθησαν να τα εφαρμόσουν στη ζωή τους, ελάχιστοι όμως τα έκαναν βίωμα και πράξη ζωής. Η ζωή των ανθρώπων αυτών είναι γεμάτη από πίκρες και βάσανα, αγωνίες και θυσίες για τους άλλους. Στο τέλος όμως, ο Θεός πάντα δικαιώνει τους αγώνες τους κάνοντάς τους φωτεινά παραδείγματα δικαίωσης της ανθρωπίνης υπόστασης και αφετηρία νέων αγώνων για την επικράτηση του δικαίου και της ελευθερίας και της αγάπης.

Ενας τέτοιος Άνθρωπος έζησε και στην πατρίδα μας. Ο Άνθρωπος αυτός θυσιάσε τα πάντα: καριέρα, δόξα, περιουσία, προσωπική ζωή και ευτυχία, έζησε μια ζωή σαν κοσμοκαλόγερος και σαν να μην έφθαναν όλα αυτά, έδωσε στο τέλος, εν γνώσει του, ό,τι πολυτιμότερο, την ίδια του τη ζωή σε ένα σκοπό, σε μια ιδέα: Την Ελλάδα. Εκείνος πέτυχε, ο σκοπός του πραγματοποιήθηκε, η θυσία του βρήκε τόπο και ρίζωσε. Η αδικία όμως που πολέμησε σ' όλη του τη ζωή, πήρε εκδίκηση και ουδέποτε τιμήθηκε όπως του άξιζε, ουδέποτε έγινε θρύλος, όπως άλλοι σύγχρονοι του, αν και πιστεύω ότι ήταν ο μεγαλύτερος από όλους.

Ο άνθρωπος αυτός ήταν από την Κέρκυρα, που ό,τι επίθετο και να χρησιμοποιήσει κανείς, για να τον χαρακτηρίσει δεν θα

δώσει ολόκληρη την αλήθεια. Γι' αυτόν τον γίγαντα λοιπόν, θέλω να σας μιλήσω, τον Ιωάννη Αντωνίου Καποδίστρια.

Ο άνθρωπος αυτός, που έκανε το ευαγγέλιο του Χριστού μας πράξη ζωής, γι' αυτόν που και οι κυνικότεροι των αντιπάλων του μιλούσαν με σεβασμό, αυτός που σήκωσε στη πλάτη του βάρος δυσβάστακτο και δεν λύγισε, αυτός τελικά έμεινε ο Μεγάλος Άγνωστος της πολυαγαπημένης του Ελλάδας.

Πόσοι Έλληνες σήμερα γνωρίζουν ότι το 1813 η Ελβετία ήταν ένα σπαρασσόμενο κράτος και θα διαλυόταν, όπως η Γιουγκοσλαβία, αν δεν βρισκόταν ο Καποδίστριας να φτιάξει το Σύνταγμα των Καντονίων, με αποτέλεσμα τη δημιουργία της Ελβετίας που ξέρουμε σήμερα;

Πόσοι ξέρουν ότι η Ευρώπη ολόκληρη ήταν υπέρ του κατακερματισμού της Γαλλίας, μετά τη λήξη των Ναπολεόντειων Πολέμων, ό,τι έγινε και με τη Γερμανία στον αιώνα μας, και αυτό δεν έγινε επειδή αντέδρασε Ένας: ο Καποδίστριας;

Πόσοι ξέρουν ή μπορούν να διανοηθούν ότι Υπουργός Εξωτερικών όντας (στην ουσία Πρωθυπουργός), της υπερδύναμης της εποχής, Ρωσίας, καίτοι έφυγε από την Αγία

Πετρούπολη από το 1822, δεν αντικαταστάθηκε παρά μόνο το 1827, όταν εξελέγη Κυβερνήτης της Ελλάδος; Παγκόσμια πρωτοτυπία στην διεθνή διπλωματική ιστορία, που δείχνει όμως την αξία του ανδρός.

Πόσοι ξέρουν ότι ο άνθρωπος αυτός 100 χρόνια πριν τον Αβραάμ Λίνκολν ασχολήθηκε με το πρόβλημα των φυλετικών διακρίσεων της Αμερικής;

Πόσοι γνωρίζουν ότι από το 1817, πρώτος ο Καποδίστριας, είχε μιλήσει για την αναγκαιότητα της ενοποίησης των Ευρωπαϊκών κρατών, γύρω από μια ενιαία πατρίδα: αυτή της Ενωμένης Ευρώπης;

Πόσοι γνωρίζουν ότι ο Χάρτης του Ατλαντικού (1941) και το Σύμφωνο του ΝΑΤΟ (1949), στηρίζονται σε δικά του κείμενα που υιοθετήθηκαν στην πόλη Chaumont και στο Παρίσι (1814 & 1818) και αφορούσαν τη σύναψη συμμαχικής φιλίας μεταξύ των Μεγάλων Δυνάμεων της εποχής;

Πόσοι γνωρίζουν ότι σ' αυτόν οφείλει η Ευρώπη τα 99 χρόνια ειρήνης που έζησε (1813-1914), κάτι πρωτόγνωρο γι αυτή την Ήπειρο, που δεν ξέρουμε αν ποτέ ξεπεραστεί.

Πόσοι γνωρίζουν ότι υποθήκευσε ολόκληρη την μεγάλη προσωπική του ακίνητη περιουσία στην Κέρκυρα, στον πάμπλουτο Λά-

ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ

για τον Άνθρωπο που δρομολόγησε της Ελλάδας (και της Ευρώπης);

ζαρο Κουντουριώτη «αντί 10.000 ταλίων», προκειμένου να φέρει τρόφιμα από την Ιταλία και να σώσει το λαό του Ναυπλίου από τον εφιάλη της πείνας και ιδίως τα παιδιά; Φωτεινό παράδειγμα ανιδιοτέλειας και φιλανθρωπίας που ουδέποτε επαναλήφθηκε, αλλά και επιτήδεια ξεχάσθηκε.

Πόσοι ξέρουν ότι απαρνήθηκε την ετήσια αποζημίωση του από 60.000 ρούβλια που του έδινε ο Τσάρος, διαθέτοντάς τα όλα στον αγώνα, που έμπαιναν σε λογαριασμό στη Αγία Πετρούπολη, ώστε να κερδίζει τον τόκο, και κρατώντας για τις ανάγκες του μόνο τα 2.500 και ζώντας σε ένα δωάρι στη Γενεύη οργανώνοντας συγχρόνως το Φιλελληνικό Κίνημα;

Πόσοι ξέρουν ότι εν έτει 1996, όταν η Ελένη Κούκου, καθηγήτρια του Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, ζήτησε να ανοίξει ο φάκελος της δολοφονίας του από την Αγγλική κυβέρνηση αυτή το αρνήθηκε και το FOREIGN OFFICE απάντησε: ΑΚΡΩΣ ΑΠΟΡΡΗΤΟΝ; Δεν διαβάσατε λάθος, αυτή την απάντηση έδωσαν 165 χρόνια μετά την ανανδρική δολοφονία του, (βλ. συνέντευξη στην εφημ. Ελευθερη Ώρα της Ε. Κούκου της

27ης Μαρτίου 1996, και Δημ. Κοκκινάκη «Ποιοι Δολοφόνησαν τον Καποδίστρια» σελ. 15).



Πόσοι γνωρίζουν ότι όταν λέμε Φιλελληνικό κίνημα εννοούμε απλώς: Καποδίστριας; Και ο κατάλογος δεν έχει τέλος με τα όσα θαυμαστά έκανε και πέτυχε αυτός ο Άνθρωπος.

Όλοι ξέρουν ότι στην Ελλάδα το 1821 έγινε μια επανάσταση που απελευθέρωσε τον τόπο από τη μακρά σκλαβιά. Λάθος! γίνανε δύο: τη μία την κάνανε οι Έλληνες της Ελλάδος και την άλλη ο Καποδίστριας, γιατί μόνος του αυτός ο άνθρωπος ήταν μια επανάσταση: Οργάνωσε και χρηματοδότησε όλο το Φιλελληνικό κίνημα, πάλεψε με τους δεινόσαυρους της διεθνούς πολιτικής για να μην πνιγεί η Επανάσταση στην πατρίδα, από την Ιερά Συμμαχία, όπως οι σύγχρο-

νές της επαναστάσεις της Νάπολης και του Πεδαιμοντίου, κι όταν όλα είχαν τελειώσει, το 1827, ανέλαβε τα ηνία σε μία χώρα ερείπιο, χωρίς στρατό, χωρίς χρήματα, με πάνω από τους μισούς αρχηγούς «προσκυνημένους», με τον Ιμπραήμ να έχει καταλάβει όλη σχεδόν την Πελοπόννησο και η Επανάσταση να ψυχορραγεί και μέσα σε πέντε μήνες έφτιαξε στρατό, εξάλειψε την πειρατεία, βρήκε χρήματα για τη συνέχιση του αγώνα, εξουδετέρωσε, στρατιωτικά και πολιτικά τον Ιμπραήμ, απελευθέρωσε τη Στερεά Ελλάδα και δημιούργησε το πρώτο Ελληνικό Κράτος. Το επάνδρωσε με επιστήμονες, που από τα χρόνια της παλιγγενεσίας είχε φροντίσει να μαζέψει τα ορφανά προσφυγόπουλα και να τα μορφώσει, με δικά του έξοδα στην Ιταλία, στη Βιέννη, στο Παρίσι και τη Γενεύη, προβλέποντας τις άπειρες ανάγκες του κράτους που ονειρευόταν να δημιουργήσει. Και στο τέλος προδόθηκε από τους μεγαλόσχημους, που θεωρούσαν την Ελλάδα «περιουσία τους», χωρίς ποτέ κανέναν να τους προσάψει μομφή, όπως οι Κουντουριώτες και οι υπόλοιποι πρόκριτοι της Ύδρας, ο Μιαούλης, ο Μαυροκορδάτος, ο Σπ. Τρικούπης κ.ά., αντίθετα τιμήθηκαν και με αξιώματα. Γιατί

άραγε το κάνανε;

Ίσως πει κάποιος: Τι νόημα έχει να ασχολούμαστε μ' αυτά; Έχει, πιστεύω γιατί αυτά είναι οι ρίζες και τίποτα δεν ζει χωρίς ρίζες, και όσο βαθύτερες οι ρίζες τόσο μεγαλύτερο και σταθερότερο το δένδρο. Εδώ άλλοι προσπαθούν να φτιάξουν ρίζες, εκεί που δεν υπάρχουν (Δημοκρατία των Σκοπίων, οι Βούλγαροι για τη Βυζαντινή Μουσική, κ.ά). Είναι κρίμα που εμείς οι Έλληνες δεν ξέρουμε τις ρίζες μας, ίσως φταίει που είναι πολύ μεγάλες και ανεξερεύνητες. Ας είναι.

Ο Καποδίστριας υπήρξε ο μέγιστος των Ελλήνων πολιτικών. Υπήρξε ο Πατέρας της σύγχρονης Ελλάδας. Είναι τιμή για το έθνος μας η γέννησή του και θα πρέπει να είμαστε υπερήφανοι, που η μικρή και σκλαβωμένη, τότε, Ελλάδα, γέννησε έναν από τους μεγαλύτερους Ανθρωπιστές όλων των εποχών. Ο Καποδίστριας είναι ένα φωτεινό παράδειγμα αγώνα για δικαιοσύνη και ελευθερία, ηθικής και εντιμότητας, ανιδιοτέλειας και αυτοθυσίας, αγάπης για τον Χριστό και την Πατρίδα.

Ενας γονιός

Ευχαριστούμε τον γονέα για το άρθρο του και για την καλαίσθητη προσωπογραφία που δώρισε στο Σχολείο μας.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΤΡΟΥΜΠΗΣ

Ο νέος Πρύτανης του Πανεπιστημίου Αιγαίου

Φαίνεται να συνεχίζεται η ...παράδοση να εκλέγονται στο πανεπιστήμιό μας, το Πανεπιστήμιο Αιγαίου, πρυτάνεις ιδιαίτερα συμπαθείς και δημιουργικοί που πόνεσαν το Πανεπιστήμιο και τους ανθρώπους του. Αποχωρεί λοιπόν από την 1η Σεπτέμβρη ο ιδιαίτερα αγαπητός κ. Σωκράτης Κάτσικας και αναλαμβάνει ο εξ' ίσου αγαπητός κ. Ανδρέας Τρούμπης που μέχρι στιγμής είναι και Πρόεδρος της Επιτροπής Εποπτείας του Πειραματικού Γυμνασίου και Λυκείου.

Το πορτραίτο του νέου Πρύτανη όπως αυτό φαίνεται στο αντίστοιχο βιογραφικό του τμήματος του Πανεπιστημίου στο οποίο προΐσταται:

(ΣΥΝΟΠΤΙΚΟ) ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Γεννήθηκε το 1958 στην Αθήνα και είναι έγγαμος, πατέρας δύο τέκνων

ΣΠΟΥΔΕΣ

- Maitrise Βιολογίας των Πληθυσμών, Universite P. Sabatier, Toulouse III Γαλλία.
- DEA Οικολογίας και Διαχείρισης Οικοσυστημάτων, Universite P. Sabatier, Toulouse III Γαλλία.
- Doctorat (nouveau regime) Οικολογίας και Δυναμική των Πληθυσμών, CNRS / Centre L. Emberger, Montpellier, Γαλλία.

Σήμερα είναι Καθηγητής Οικολογίας

Τμήμα Περιβάλλοντος, Πανεπιστήμιο του Αιγαίου, Μέλος σε πολλές επιστημονικές οργανώσεις και γνωρίζει τα Γαλλικά απταιστα τα Αγγλικά πολύ καλά και Ιταλικά, Ισπανικά με άνετη κατανόηση του γραπτού επιστημονικού λόγου.

ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΔΙΑΚΡΙΞΕΙΣ

" Τελικός υποψήφιος για το Ευρωπαϊκό Βραβείο Επιστήμης, Βραβείο Descartes 2001, ως μέλος και εκπρόσωπος της Ερευνητικής Ομάδας BIODDEPTH.

" Νικητής με την εν λόγω Ομάδα στο Πεδίο των Επιστημών της Γής του Βραβείου Descartes 2001.

Επισκέπτης Καθηγητής σε πολλά Πανεπιστήμια του Εξωτερικού με πολλές διοικητικές, επιστημονικές και ερευνητικές δραστηριότητες στη χώρα

μα ς και στο Εξωτερικό. Έχει δημοσιεύσει πλήθος άρθρων και επιστημονικών εργασιών και είναι συγγραφέας των παρακάτω βιβλίων:

1. Α.Ι.Τρούμπης. 1999. Λογία Οικολογία: Η Επιστήμη της Φύσης μεταξύ Κοινωνίας και Πολιτικής. Εκδόσεις Τυπωθήτω, Αθήνα, 245 σελ.
2. Esteban, J.A., Costello, M.J., Larsson, T-B, Nowicki, P.L., Svensson, L., Troumbis, A.Y., Watt, A.D. 1998. Research and Biodiversity: A step forward. Report of an Electronic Conference. Ministry of the Environment, Government of Catalonia / European Commission DG XII, Barcelona.
3. Α.Ι.Τρούμπης (εκδ.). 1999. Πολιτική Διαχείρισης της Φύσης στην Ευρώπη. Εκδόσεις Τυπωθήτω, Αθήνα (υπό εκτύπωση)
4. Jongman R.G.H. and A. Troumbis. 1995. The wider landscape for nature conservation: ecological corridors and buffer zones. European Environment Agency, 78 p
5. Α. Ι. Τρούμπης & Ε. Φλογαΐτη. 1988. Το Δάσος: Ο Αγνώστος Ευεργέτης. ΕΕΠΕΕ, Εκδοση ΕΟΚ / Τράπεζα της Ελλάδος / Ελληνική Επιτροπή για το Ευρωπαϊκό Έτος Περιβάλλοντος.



Ο Διευθυντής, οι καθηγητές και οι μαθητές του Πειραματικού Γυμνασίου Πανεπιστημίου Αιγαίου, εύχονται στον απερχόμενο πρύτανη κ. Σωκράτη Κάτσικα να συνεχίσει την ανοδική και δημιουργική του πορεία, και τον ευχαριστούν για την ηθική και υλική υποστήριξη του σχολείου μας, που πάντα φρόντιζε να έχουμε. Έλεγε πάντα Ναί σε ότι του ζητούσαμε χωρίς δεύτερη κουβέντα και με ένα χαμόγελο που μας γέμιζε σιγουριά και δύναμη για να προσπαθούμε να κάνουμε το σχολείο μας διαρκώς καλύτερο.

Ευχές και για προσωπική υγεία και δύναμη για ακόμα μεγαλύτερη προσφορά στον τόπο μας, στη χώρα μας στην εκπαίδευση και την επιστήμη γενικότερα.



A

πό τότε που οι Έλληνες ανέπτυξαν ισχυρό πολιτισμό,

ήδη πριν 3000 περίπου

χρόνια, θεωρούνταν ως ένας δυνατός και εκλεκτός λαός.

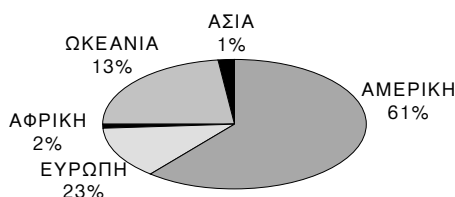
Αν μελετήσουμε την ιστορία των Ελλήνων, θα παρατηρήσουμε πως όσες κατοχές από ξένους λαούς και αν έχουν περάσει, ποτέ δεν παράκμασαν, αλλά κράτησαν την πίστη τους και τις παραδόσεις καθώς και τα ήθη και έθιμά τους μέχρι τη στιγμή της ελευθερίας τους. Ο πολιτισμός τους δέχθηκε αρκετές επιδράσεις από ξένους λαούς και οι ίδιοι μπορεί να μετανάστευσαν σε άλλες χώρες, αλλά ποτέ δεν άλλαξαν τη θρησκεία και τον πολιτισμό τους εντελώς.

Στην ιστορία της Αρχαίας Ελλάδας μπορούμε να παρατηρήσουμε δύο σημαντικά γεγονότα: τον Α΄ και τον Β΄ ελληνικό αποικισμό, που έπαιξαν πολύ σημαντικό ρόλο στην πολιτιστική και οικονομική ανάπτυξη της χώρας μας. Γνωρίζουμε ότι οι Έλληνες εγκατέλειπαν την πατρίδα τους είτε για οικονομικούς είτε για πολιτικούς λόγους. Οι πολιτικά δυσαρεστημένοι και οι νικημένοι των πολιτικών αγώνων εγκατέλειπαν τις πατρίδες τους για να ζήσουν μια νέα ζωή μακριά από τους πολιτικούς αντιπάλους τους. Άλλοι πάλι, επειδή δεν είχαν κλήρους γης και επειδή ο πληθυσμός των πόλεων αυξανόταν όλο και περισσότερο, έφευγαν για να βρουν νέες γόνιμες εκτάσεις γης για καλλιέργεια. Αυτό όμως για την πόλη από την οποία έφευγαν οι κάτοικοί της ήταν κάτι σαν ανακούφιση, όχι μόνο από την υπερβολική αύξηση πληθυσμού αλλά και από εμφύλιες συγκρούσεις μεταξύ των πολιτικών, διοργανώνων αυτούς τους αποικισμούς με μορφή γιορτής. Χαρακτηριστικοί ήταν οι στενοί δεσμοί φιλίας, που έδεναν τις αποικίες με τις μητροπόλεις. Οι άποικοι ήταν υποχρεωμένοι να στέλνουν αντιπροσώπους από τις αποικίες τους στις μητροπόλεις με την αφορμή κάποιας μεγάλης γιορτής ή αγώνων, για να ανανεώνουν τους στε-

Οι Έλληνες της διασποράς



νούς δεσμούς φιλίας που τους ένωναν και, όταν μία από τις πόλεις βρισκόταν σε κίνδυνο, η άλλη ήταν υποχρεωμένη



Πληθυσμιακή κατανομή του απόδημου ελληνισμού στον κόσμο

να στείλει βοήθεια.

Αργότερα, τον 19ο αιώνα και πιο συγκεκριμένα το 1814, όταν οι Έλληνες ήταν σκλαβωμένοι στους Τούρκους, δημιουργήθηκε στην Οδησό της Ρωσίας η γνωστή Φιλική Εταιρία, που σκοπός της ήταν ο Αγώνας για την ελευθερία. Αρχηγός της ήταν ο Αλέξανδρος Υψηλάντης, καθώς είχε γίνει πρόταση στον Καποδίστρια, που αρνήθηκε, να είναι ο αρχηγός της Εταιρίας των Φιλικών. Η εταιρία αυτή ένωσε Έλληνες από όλη την Ευρώπη, που εξεγέρθηκαν και κέρδισαν την ελευθερία τους.

Τέλος, με τους δύο παγκόσμιους πολέμους που ακολούθησαν, παρατηρήθηκε μεγάλη οικονομική κρίση, που

είχε σοβαρές πολιτικές και κοινωνικές συνέπειες, επειδή στον Β΄ παγκόσμιο πόλεμο συμμετείχαν και οι μεγαλύτερες σε δύναμη χώρες και ήπειροι του κόσμου (Αμερική, Ιαπωνία και Ρωσία). Τη λήξη όμως του Β΄ παγκόσμιου πολέμου (1945) διαδέχθηκαν ανυπολόγιστες καταστροφές για όλους όσους είχαν λάβει μέρος. Εκατομμύρια θύματα, ερειπωμένες και κατεστραμμένες πόλεις και οικονομίες που καταστράφηκαν, είναι μόνο λίγες συνέπειες από όλες αυτές που ήρθαν στην επιφάνεια της γης.

Όμως, η πιο σημαντική και τραγική συνέπεια ήταν η μετανάστευση. Αυτή τη φορά, η μετανάστευση δεν είχε το ύφος ενός απλού αποικισμού, αλλά σαν μια προσπάθεια αναζήτησης νέας ζωής και ελευθερίας. Τότε, περίπου ο μισός πληθυσμός της Ελλάδας εγκατέλειψε τη χώρα και κατευθύνθηκε προς τις ισχυρότερες ηπείρους του κόσμου που είχαν εύρωστη οικονομία, όπως ήταν η Αμερική και η Ωκεανία.

Σήμερα, σε όποιο μέρος του κόσμου και αν ταξιδέψει κανείς, σίγουρα θα συναντήσει Έλληνες, που όπου και αν βρίσκονται διατηρούν ακόμα τις παραδόσεις και τα έθιμά μας. Ίσως ο ξεριζωμός των Ελλήνων να σημάδεψε βαθιά τις καρδιές όλων, αλλά κάποτε θα έρθει η μέρα που όλοι θα γυρίσουν πίσω, αλλά όχι σαν φτωχοί άνθρωποι, αλλά σαν πλούσιοι και πιο προχωρημένοι από εμάς.

Έλληνες σε: ΑΜΕΡΙΚΗ 3.402.220, ΩΚΕΑΝΙΑ 710.070, ΑΣΙΑ 79.350, ΕΥΡΩΠΗ 1.182.973, ΑΦΡΙΚΗ 139.790
ΣΥΝΟΛΟ 5.514.403

Παναγιώτα Κοντάρτα Α1

Βιβλιογραφία

Βιβλία: • *Ιστορία των αρχαίων χρόνων ως το 30π.Χ (Α΄ Γυμνασίου).* • *Στα νεότερα χρόνια (Ιστορία ΣΤ΄ Δημοτικού).* • *Hellas of Diaspora by Anastasios Myrodis Tamis.* • **Internet:** www.Google.com



πρώτοι Έλληνες μετανάστες στις αρχές του εικοστού αι-

ώνα, είχαν χαμηλό μορφωτικό επίπεδο και ελάχιστη γνώση των επίσημων γλωσσών του Καναδά (αγγλικά-γαλλικά). Γι' αυτό αναγκάστηκαν να κάνουν κάθε είδους δουλειά για να ζήσουν. Οι περισσότεροι ήταν αγρότες και ναυτικοί. Σύμφωνα με τις μαρτυρίες που έχουμε δούλευαν σκληρά, περισσότερο από 14 ώρες τη μέρα, με χαμηλούς μισθούς και κάτω από άθλιες συνθήκες. Δούλευαν σε εστιατόρια, μπακάλικα, ζαχαροπλαστεία και σαν μικροπωλητές λουλουδιών, λαχανικών και φρούτων στους δρόμους. Αρκετοί κοιμόνταν στα υπόγεια των εστιατορίων και των μαγαζιών που εργαζόνταν ή πολλοί μαζί σε μικρά διαμερίσματα και κακές συνθήκες υγιεινής. Αρκετοί δεν άντεξαν τις σκληρές συνθήκες ζωής και πέθαναν από φυματίωση κι άλλες αρρώστιες. Λόγω του καναδικού χειμώνα και της άσχημης εμπειρίας που είχαν από την Ελλάδα, απέφευγαν τις γεωργικές εργασίες. Πολύ λίγοι επίσης δούλευαν σε εργοστάσια αφού ούτε τη γλώσσα της χώρας ήξεραν, ούτε ήταν ειδικευμένοι εργάτες.

Στις αρχές του εικοστού αιώνα βρίσκουμε όμως Έλληνες να δουλεύουν στην κατασκευή σιδηροδρομικών γραμμών και σε οικοδομές.

Το σίγουρο είναι πως οι περισσότεροι Έλληνες μετανάστες ήρθαν με το όνειρο να δουλέψουν λίγα χρόνια, να κάνουν πολλά χρήματα και να γυρίσουν στην

Οι Έλληνες στον Καναδά

πατρίδα... Δεν ήθελαν να ακολουθήσουν το ίδιο επάγγελμα που έκαναν στην Ελλάδα. Δεν ήθελαν να δουλεύουν στα χωρά-

ροπλαστεία και μπακάλικα. Κάποιοι κατάφεραν να γίνουν ιδιοκτήτες κινηματογράφων και θεάτρων. Για την περίοδο 1920-1940

φορετικοί από τους πρώτους μετανάστες. Πολλοί απ αυτούς είναι αγρότες, μερικοί τεχνίτες και λίγοι είναι επιστήμονες, έμποροι, τεχνικοί και ελεύθεροι επαγγελματίες. Οι αγρότες θα εργαστούν κυρίως στα εστιατόρια και άλλες μικροεπιχειρήσεις τροφίμων των οποίων οι ιδιοκτήτες είναι τις περισσότερες φορές Έλληνες. Οι τεχνίτες θα εργαστούν στις βιομηχανίες ρούχων, σε εργαστήρια, σε γκαράζ, ξυλουργεία, στις οικοδομές, κλπ.. Οι επιστήμονες είναι γιατροί, καθηγητές, δικηγόροι κλπ.. Οι ελεύθεροι επαγγελματίες είναι λογιστές, απόφοιτοι σχολών μέσης παιδείας ή και ανώτερων σχολών που θα εργαστούν στον τομέα των υπηρεσιών όπως ταξιδιωτικά γραφεία, οι επικοινωνίες και οι ασφάλειες. Στις αρχές της δεκαετίας '50 ένας μικρός αριθμός εφοπλιστών εγκαταστάθηκε στο Μόντρεαλ. Οι περισσότεροι απ' αυτούς θα φύγουν αργότερα στο Λονδίνο ή τη Νέα Υόρκη.

Παροικιακή οργάνωση των Ελληνοκαναδών αρχίζει στις αρχές του εικοστού αιώνα, όταν συγκεντρώθηκε ένας σημαντικός αριθμός στις μεγάλες πόλεις του Καναδά και κυρίως στο Μόντρεαλ και το Τορόντο. Όταν μιλούμε για παροικιακή οργάνωση αναφερόμαστε στην ίδρυση, από τους πρώτους μετανάστες,



Μέλη των «Συνδέσμου Φιλάθλων Ολυμπιακού» στο Τορόντο.

φια, ήθελαν να ξεφύγουν από τη δουλειά του αγρότη, να αρχίσουν κάτι καινούργιο που θα τους άφηνε πιο πολλά χρήματα και δίχως μεγάλο κόπο. Η πραγματικότητα όμως ήταν πως στον καινούργιο τόπο δούλεψαν πολύ σκληρά, περισσότερες ώρες απ' ότι δούλευαν στην πατρίδα τους και έκαναν δουλειές που ίσως ποτέ δεν είχαν φανταστεί.

Με το πέρασμα του χρόνου και ύστερα από σκληρή δουλειά μερικοί κατάφεραν σιγά-σιγά να ανοίξουν τα δικά τους εστιατόρια, ζαχα-

ρούμε μαρτυρίες για την πρόοδο των Ελλήνων σ' όλους τους παραπάνω τομείς. Κατά κύριο λόγο συναντούμε τις οικονομικές αυτές δραστηριότητες των Ελληνοκαναδών στο Μόντρεαλ και το Τορόντο. Κάποιοι όμως δημιούργησαν μικρές επιχειρήσεις και σε άλλες πόλεις του Καναδά όπως στο Βανκούβερ, την Οτάβα και το Χάλιφαξ. Ακόμη και σε πολύ μικρές πόλεις συναντούμε από νωρίς ελληνικά εστιατόρια.

Οι μεταπολεμικοί μετανάστες, από τη δεκαετία του '50 και μετά, είναι δια-

κοινοτήτων, συλλόγων, εκκλησιών και σχολείων για να αντιμετωπίσουν τις δυσκολίες της ζωής στη νέα τους πατρίδα αλλά και για να διατηρήσουν τη γλώσσα τους και τον πολιτισμό τους. Δημιουργήθηκαν πολλές παροικιακές οργανώσεις. Οι πιο πολλές από αυτές τις οργανώσεις είναι οι εθνικοτοπικοί σύλλογοι. Υπάρχουν όμως και άλλες οργανώσεις, όπως πολιτιστικοί σύλλογοι, επαγγελματικοί, αθλητικοί, επιστημονικοί, εκπαιδευτικοί, κλπ..

Γυναικείες οργανώσεις υπήρξαν πολύ λίγες. Πιο γνωστές είναι οι Φιλόπρωχες Αδελφότητες που οργανώθηκαν κυρίως από την Εκκλησία.

Υπήρξαν επίσης και οργανώσεις με πολιτικούς σκοπούς, όπως αυτές εναντίον της δικτατορίας, αυτές που συμπαραστάθηκαν στην Κύπρο ή και κομματικές οργανώσεις.

Κάποιες οργανώσεις έχουν εξειδικευμένους σκοπούς, όπως ο Εργατικός Σύλλογος, τα εμπορικά επιμελητήρια, οι ιατρικοί σύλλογοι, κλπ.. Οι Ελληνοκαναδοί φίλαθλοι έχουν ιδρύσει επίσης συνδέσμους φίλων διαφόρων ποδοσφαιρικών σωματείων της Ελλάδας. Για παράδειγμα στο Μόντρεαλ υπάρχει σύνδεσμος Φιλάθλων Οπαδών Ολυμπιακού Πειραιώς. Παρόμοιος σύνδεσμος και στο Τορόντο.

Οι Έλληνες φίλαθλοι στον Καναδά αλλά και γενικότερα όλοι οι Ελληνοκαναδοί εξέφρασαν τη χαρά τους για τη νίκη της Εθνικής Ελλάδας και την κατάκτηση του Ευρωπαϊκού Πρωταθλήματος, το 2004.

Γιώργος Λαμπούσης Α1

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ ΚΑΝΑΔΑ

Οι άνθρωποι και το έργο τους

Κατά τη διάρκεια της εκδρομής του σχολείου μας, του Πειραματικού Γυμνασίου Μυτιλήνης, στο Τορόντο του Καναδά γνωρίσαμε την Ελληνική Ορθόδοξη Μητρόπολη του Τορόντο. Μητροπολίτης είναι ο Σωτήριος, ο οποίος γεννήθηκε στα Λεπιανά Άρτας Ηπείρου. Πήρε πτυχίο από τη Θεολογική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών και υπηρέτησε ως επιμελητής της Θεολογικής Σχολής Βοστώνης. Μιλά ελληνικά, αγγλικά και γαλλικά. Έγινε επίσκοπος στις 18 Δεκεμβρίου 1973.

Το έργο της ελληνικής Μητρόπολης του Τορόντο είναι πολύπλευρο και πολύ σημαντικό. Επί 23 έτη εκδίδει εφημερίδα με τίτλο Ορθόδοξη Πορεία όπου καταγράφεται η δράση της Μητρόπολης και παρουσιάζονται διάφορα άρθρα θεολογικού περιεχομένου. Εξάλλου στο Τορόντο λειτουργεί και η Θεολογική Ακαδημία της Ιεράς Μητρόπολης όπου φοιτούν πολλοί νέοι που επιθυμούν να γίνουν ιερείς ή καθηγητές θεολόγοι. Το θεολογικό πτυχίο της Ακαδημίας είναι αναγνωρισμένο από όλα τα Πανεπιστήμια και τις Θεολογικές σχολές του κόσμου και από το Οικουμενικό μας Πατριαρχείο. Η ιερά Μητρόπολη



του Τορόντο φροντίζει τους άστεγους άπορους ανθρώπους δίνοντάς τους καθημερινά τροφή. Ετοιμάζει την ανοικοδό-

σης» του Τορόντο χτίστη-κε με χρήματα που έδωσε η Ιερά Μητρόπολη. Τέλος η δράση της Μητρόπολης συνεχίζεται με την οργά-



μηση θερινών κατασκηνώσεων όπου θα φιλοξενηθούν πολλά παιδιά.

Το Ελληνικό Ορθόδοξο Σχολείο «Μεταμόρφω-

νωση διαλέξεων όπως αυτή που έγινε το Μάρτιο με θέμα η «Γυναίκα στην Εκκλησία».

Θεόδωρος Μανιάτης Β1





Η άποψη πολλών ανθρώπων που θέλει τη Β. Αμερική άχαρη, μουντή και γκριζα, είναι, όπως θα διαπιστώσετε και διαβάζοντας το παρακάτω άρθρο, πέρα για πέρα λανθασμένη.

Το Τορόντο θα μπορούσε άνετα να χαρακτηριστεί ως «το αστέρι του Βορρά», μια περιγραφή πραγματικά πολύ ταιριαστή, καθώς οι όμορφες τοποθεσίες, οι εγκάρδιοι άνθρωποι και ολόκληρη η κοινωνία του Καναδά, μπορούν να διεκδικήσουν επάξια τον τίτλο. Για να σας κατατοπίσω πλήρως στο θέμα αυτό, θα σας μιλήσω για τα αναρίθμητα καλά του στοιχειά.

Ένα πανέμορφο στοιχείο που διαθέτει το Τορόντο είναι, φυσικά, οι λίμνες του, καθώς δεν πρέπει να ξεχνάμε πως ο Καναδάς έχει χαρακτηριστεί ως «η χώρα με τις λίμνες». Συγκεκριμένα, στο Τορόντο υπάρχει η φημισμένη λίμνη Οντάριο (Ontario Lake), την οποία, δυστυχώς, δεν επισκεφθήκαμε, αλλά και η λίμνη Κρόφωρντ (Crowford Lake), όπου είχαμε, ευτυχώς, την ευκαιρία να απολαύσουμε τα ακύμαντα γαλάζια νερά της και την πλούσια βλάστηση στις όχθες της, αλλά και να θαυμάσουμε την ομορφιά, την ησυχία και τη γαλήνη της. Επίσης, μυριάδες άλλες χαριτωμένες λιμνούλες κοσμούσαν κάθε γωνιά αυτής της γεμάτης λίμνες χώρας. Στον τομέα του υγρού στοιχείου, μεγάλη φήμη έχουν και οι καταρράχτες του Νιαγάρα, που, αν και ο περισσότερος κόσμος τους ξέρει ως



αμερικανικούς, η αλήθεια είναι πως ένα αρκετά μεγάλο κομμάτι τους ανήκει στη χώρα του Καναδά.

Μια άλλη ομορφιά του Τορόντο, είναι τα πέτρινα, φιλόξενα σπίτια που συναντά κανείς λίγο πιο έξω από το κέντρο της πόλης, κατοι-



νημένα από ζεστούς, φιλικούς ανθρώπους, με γελαστά πρόσωπα και μεγάλη καρδιά. Τέτοια γραφικότητα είναι πράγματι δύσκολο να βρεθεί σε ένα αρκετά νέο κράτος σαν τον Καναδά, κι όμως, στο Τορόντο, έχουμε ένα πρωτοφανές, ίσως, φαι-

νόμενο: τη συνάντηση της γραφικότητας και του σπιτικού αέρα με την τεχνολογία και μίας, ουσιαστικά, καινούργιας χώρας. Βρίσκεις καινούργια διαμερίσματα σε πολυώροφες πολυκατοικίες και ουραξονύστες, αλλά και τα προαναφερόμενα σπίτια. Τέλος, στον τομέα της αρχι-

τεκτονικής, στο Τορόντο υπάρχουν και άλλα αξιόλογα κτίσματα: ένα από αυτά, είναι ο πασίγνωστος πύργος Σιέν (Cien Tower), το ψηλότερο κτίσμα στον κόσμο. Επίσης, τους δρόμους του Τορόντο κοσμούν ιδιόμορφα αγάλματα που δεν απεικο-

ΤΟΡΟΝΤΟ

«η ομορφότερη πόλη

νίζουν ανθρώπους...

Γενικά, όμως, το Τορόντο είναι μια σχετικά πράσινη πόλη, σε σύγκριση, τουλάχιστον, με τις υπόλοιπες πόλεις της Β. Αμερικής (Ουάσιγκτον, Νέα Υόρκη), καθώς διαθέτει τεράστια καταπράσινα πάρκα που συνεχίζονται για πολλά χιλιόμετρα, πάρκα που περιέχουν μεγάλες εκτάσεις δέντρων και μικρές λιμνούλες. Αλλά και κατά μήκος των δρόμων της πόλης, δέντρα με πλούσιο φύλλωμα κοσμούν τα πεζοδρόμια.

Ένα άλλο πλεονέκτημα του Τορόντο είναι οι υπέροχοι, ως επί το πλείστον τουλάχιστον, κάτοικοί του. Εξαιρετικοί και νομοταγείς άνθρωποι, με έντονη την αίσθηση του καθήκοντος προς το περιβάλλον και την πόλη τους, με σεβασμό στους νόμους, τούς γύρω τους ανθρώπους, ακόμα και τα ζώα, ως σωστοί πολίτες μιας σωστής πόλης. Επίσης, όπως ήμασταν τυχεροί να ανακαλύψουμε, πρόκειται για πολύ φιλόξενους ανθρώπους, που είναι πάντοτε χαρούμενοι και πρόθυμοι να φιλοξενήσουν κάποιον.

Στο Τορόντο έχουμε την επίσης πρωτοφανή συνάντηση των διάφορων λαών και πολιτισμών, που συνυπάρχουν και συμβιώνουν τέλεια μεταξύ τους. Με την ύπαρξη, τόσων πολιτισμών, έχουμε ως αποτέλεσμα την ίδρυση πολλών πολιτιστικών κέντρων και συλλόγων για

– το αστέρι του Βορρά –

της Βόρειας Αμερικής»



τους κατοίκους του Τορόντο που προέρχονται από διαφορετικές χώρες. Φυσικά, πρέπει να αναφέρουμε το έντονο ελληνικό στοιχείο που, στην ουσία, κυριαρχεί στο Τορόντο, καθώς, αυτή η πόλη, μπορεί να θεωρηθεί ως... κυψέλη Ελλήνων μεταναστών!

είναι η παιδεία. Τεράστια σχολεία πολλών ειδών (ιδιωτικά, δημόσια, καθολικά, εβραϊκά κλπ.) με τους απαραίτητους χώρους και διαφορετικές αίθουσες για κάθε μάθημα. Φυσικά, όλα τα σχολεία διαθέτουν σχολικά λεωφορεία για τις μετακινήσεις και τις εκδρομές,

αλλά και για τη μεταφορά των παιδιών που μένουν μακριά από το σχολείο. Στο Τορόντο επισκεφθήκαμε το ελληνικό ιδιωτικό σχολείο «Μεταμόρφωση» (Metamorphosis Greek Orthodox School), ένα σχολείο στο οποίο φοιτούσαν κυρίως ελληνόγεια, καθώς, καθημερινά, ένα διάστημα 45 λεπτών αφιερωνόταν στην εκμάθηση της ελληνικής γλώσσας.

Αλλά, εκτός από τα σχολεία του, το Τορόντο διαθέτει και άλλα επιμορφωτικά κέντρα, στα οποία γίνονται επισκέψεις από σχολεία. Ένα από αυτά είναι και το Κέντρο Επιστήμης (Science Centre), ένα ευρύχωρο κτίριο, το οποίο, εκτός άλλων, συμπεριλαμβάνει μια αίθου-

σα με διάφορα έντομα και λεπιδόπτερα, μια άλλη με αθλήματα και μια σχετικά με το διάστημα.

Πολλά μουσεία συμπληρώνουν τον τομέα της παιδείας και αναβαθμίζουν την εκπαίδευση του Τορόντο.

Το συμπέρασμα είναι, λοιπόν, πως το Τορόντο είναι εκπληκτικό, και γίνεται ακόμη πιο πολύ αν σκεφτεί κανείς πως μας έδωσε αυτή την καλή εντύπωση μέσα στις 11 μόλις μέρες διαμονής μας. Ελπίζω να μπορέσω να ξαναεπισκεφτώ την ενδιαφέρουσα αυτή πόλη, καθώς έζησα μια υπέροχη εμπειρία που δεν πρόκειται να σβηστεί ποτέ από τη μνήμη μου...

Χαρά Βουλγαράκη Α1

Κατά τη διάρκεια της παραμονής μας εκεί, επισκεφθήκαμε το γηροκομείο «Εστία», έναν βολικό και φιλικό χώρο με όσες ανέσεις χρειάζεται ένας ηλικιωμένος, ιδρυμένο από Έλληνες. Υπήρχαν και άλλοι πολλοί ελληνικοί σύλλογοι και, επίσης, ένας λεσβιακός σύλλογος. Τέλος, οι Έλληνες είναι ειδικευμένοι σε πολλές διαφορετικές δουλειές και υπάρχουν Έλληνες πολύ πετυχημένοι και σε μεγάλες επιχειρήσεις και εταιρίες, πράγμα που αποδεικνύει την ικανότητά τους και έξω από τη χώρα τους.

Τέλος, στο Τορόντο, και, γενικότερα, στον Καναδά, κάτι που ακμάζει ιδιαίτερα,



Κατά τους αποικιακούς χρόνους, τα ευρωπαϊκά έθνη εφάρμοσαν διαφορετική το καθένα επίσημη πολιτική απέναντι στους Ινδιάνους της Βόρειας Αμερικής. Οι Ισπανοί επιχείρησαν να εκχριστιανήσουν τους αυτόχθονες Αμερικανούς και να τους μεταποπίσουν σε καθορισμένες περιοχές, οι Γάλλοι όμως ενδιαφέρονταν πριν από όλα να καθιερώσουν εμπορικές σχέσεις με τους Ινδιάνους. Η πρώτη αγγλική νομοθεσία απαγόρευε κατάσχεση ινδικής γης χωρίς επίσημη έγκριση και η Διακήρυξη του 1763 απέδιδε ολόκληρη τη χώρα δυτικά των Απαλαχίων στους αυτόχθονες. Η τελευταία αυτή πολιτική συνεχίστηκε ως τη λήξη της βρετανικής κυριαρχίας και υιοθετήθηκε κατόπιν από τις ΗΠΑ. Ο αγγλικός Νόμος για τη Βόρεια Αμερική, του 1867, ο οποίος δημιούργησε το σύγχρονο ΚΑΝΑΔΑ, έδωσε στη νέα χώρα αποκλειστικά δικαιώματα νομοθεσίας σε ό,τι αφορούσε τους Ινδιάνους και τη γη τους.

Ο Νόμος για τη Μετατόπιση των Ινδιάνων του 1830 σημείωσε την αρχή μιας μακράς περιόδου που τη χαρακτήριζε η πολιτική της καταπίεση. Η ανακάλυψη κοιτασμάτων χρυσού στη Καλιφόρνια το 1848 είχε ως αποτέλεσμα τη μαζική μετανάστευση των Λευκών προς τα δυτικά και μια σειρά συνθήκες ακύρωσαν τα δικαιώματα των Ινδιάνων στη γη κατά μήκος των διαβάσεων που οδηγούσαν προς τη Δύση. Ακολούθησαν πολλές άγριες συρράξεις, στις οποί-

ΟΙ ΙΝΔΙΑΝΟΙ ΤΟΥ ΚΑΝΑΔΑ



Από την επίσκεψή μας στο χωριό των Ινδιάνων. Η Παράδοση και η κουλτούρα της φυλής γίνονται ευκολότερα κατανοητές χάρη στις εγκαταστάσεις και τα εκθέματα που είναι διάσπαρτα στο χώρο.

Εσωτερικό παραδοσιακής καλύβας.



ες συμπεριλαμβάνεται η εξόντωση των δυνάμεων του ΤΖΩΡΤΖ ΚΑΣΤΕΡ το 1876 από τους ΣΙΟΥ και τους ΣΕΥΕΝ.

Η ΖΩΗ ΤΟΥΣ

Τεχνουργήματα όπως η μυλόπετρα που χρησιμο-

ποιούσαν για το άλεσμα των σπερμάτων είναι ενδεικτικά της ανάπτυξης των πρωτόγονων καλλιεργητικών τεχνικών.

Η Ανατολική Αρχαϊκή περίοδος διήρκεσε από το 8000-1500 π.Χ. Το ψυχρό κλίμα των ΜΕΓΑΛΩΝ ΠΕΔΙΑΔΩΝ και της ΜΕΓΑΛΗΣ ΛΕΚΑΝΗΣ έγινε θερμό και ξηρό, επιφέροντας τελικά την εξαφάνιση των ζώων του Πλειστοκαίνου. Κατά το 6000 π.Χ υπήρχε προτίμηση για εγκατάσταση κοντά σε ποταμούς και ακτές όπου υπήρχε αφθονία τροφής. Η

ΥΣΤΕΡΗ ΑΡΧΑΪΚΗ περίοδος χαρακτηριζόταν από τεχνολογικές εξελίξεις, όπως λαξευμένα πέτρινα τσεκούρια, ρόπαλα, σκάρπελα και βαριάδια. Αναπτύχθηκαν συστήματα εμπορικά μεταξύ φυλών που κατοικούσαν σε διαφορετικές γεωγραφικές περιοχές. Η κυνηγετική οικονομία κατά την Αρχαϊκή περίοδο (8000-3000 π.Χ) ξεχώριζε με τις βλητικές αιχμές «Πλάνο», που δεν ήταν πλέον αυλακωτές. Το κύριο ζώο που κυνηγούσαν ήταν ο βίσονας. Μια μεταβολή του κλίματος μεταξύ 3000-2000 π.Χ. ήταν η αιτία που μερικές ομάδες ακολούθησαν τα ζώα τα οποία αναζητούσαν



Το περιβάλλον και ο Καναδάς

βοσκή στο Σασκάτσιουαν, στην Αλμπέρτα και βορειότερα στη ζώνη της αρκτικής τούντρας.

Ορισμένες κοινωνίες στις νοτιοδυτικές ΗΠΑ άρχισαν να καλλιεργούν καλαμπόκι γύρω στο 2000 π.Χ. αλλά μόνο μετά τον 1ο μ.Χ. αιώνα η πρωτόγονη γεωργία ασκούσε ουσιαστική επίδραση στον ινδιάνικο πολιτισμό.

ΤΙ ΕΙΔΑΜΕ

Η επίσκεψή μας στο χωριό των Ινδιάνων στο «CROWFORD LAKE» ήταν μια μοναδική εμπειρία για όλους μας. Από τη στιγμή που μπήκαμε μέχρι και τη στιγμή που φύγαμε μας περιέβαλε ένα διαφορετικό πνεύμα. Επισκευτήκαμε το «σπίτι της χελώνας» και είδαμε το σπίτι στο οποίο κατοικούσαν οι πρωτόγονοι και τα εργαλεία που χρησιμοποιούσαν καθώς και τα παιχνίδια που έμοιαζαν με παιχνίδια μιας άλλης εποχής.

Επίσης πάρα πολύ ωραία ήταν τα πολλά διακοσμητικά όπως κέρατα, γούνες κτλ. τα οποία χρησιμοποιούσαν και στην καθημερινή τους ζωή. Είχαμε την ευκαιρία να παρακολουθήσουμε μια επίδειξη ανάμματος φωτιάς με τον τρόπο και τα υλικά με τα οποία εκείνοι άναβαν τη φωτιά. Με τα αγαθά τα οποία παρήγαγαν έκαναν και εμπόριο σε μακρινές περιοχές όπως και σε μακρινές περιοχές ταξίδευαν για να μαζέψουν διάφορα βότανα τα οποία μάζευαν για προσωπικούς αλλά και για εμπορικούς σκοπούς.

Βάιος Ωραιόπουλος Β2

Ο Καναδάς, μια αραιοκατοικημένη χώρα σε σχέση με την έκτασή της, αγαπάει, σέβεται και φροντίζει το περιβάλλον. Φαίνεται από τη σημαία της άλλωστε (ένα φύλο πλατάνου). Όπου και να γυρίσεις βλέπεις πράσινο.

Ακόμη και στα κέντρα των πόλεων, μια και ο Καναδάς είναι μια χώρα χτισμένη με σχέδιο. Έτσι κάθε σπίτι έχει την αυλή του. Μια αυλή φροντισμένη. Και στις πολυκατοικίες ακόμη, που είναι λίγες! Βλέπετε εκεί τα περισσότερα σπίτια είναι μονοκατοικίες, όχι όπως εδώ που η μια πολυκατοικία είναι πάνω στην άλλη.

Και δεν είναι μόνο το

ντρα, όχι σαν εδώ που τα σουλουπώνουνε στις εκλογές ή όταν μας επισκέπτεται κάποιος επίσημος. Κάθε περίπου δέκα μέτρα βλέπεις δέντρα στο πεζοδρόμιο. Εκεί βλέπεις δέντρα γιατί απαγορεύεται να τα κόψεις χωρίς άδεια ρυμοτόμησης γιατί ή πληρώνεις πρόστιμο ή πας φυλακή. Και αν πάρεις αυτήν την άδεια πρέπει μετά να φυτέψεις άλλο δέντρο κάτι τελειώς άγνωστο εδώ. (Άδεια;;; Τι ανέκδοτο είναι αυτό!) Δέντρα κλαδεμένα, χωρίς χορτάρια και κυρίως χωρίς σκουπίδια στα παρτέρια.

Πουθενά δεν βλέπεις σκουπίδια. Ούτε γόπες από τσιγάρα, ούτε τσίχλες, ούτε το παραμικρό πλαστικό. Αν κοιτάξεις θα δεις ότι

κλωσης. Και αν πεις για τα κόπρανα του σκύλου... Όποιος βγάξει βόλτα το σκύλο του πρέπει να είναι προετοιμασμένος να τα μαζέψει. Γιαυτό έχουν πάντα μια σακούλα μαζί τους για να τα μαζέψουν. Άλλωστε για να βγεις βόλτα με το σκύλο σου, επιτρέπεται μόνο αν αυτός είναι δεμένος και τον κρατάς.

Από μικροί μαθαίνουν να αγαπούν και να σέβονται το περιβάλλον, αλλά και για τους ξεχασιάρηδες υπάρχουν και κάτι ταμπέλες που τους το θυμίζουν. Όχι ότι κι ότι ταμπέλες όμως. Ταμπέλες που τους δείχνουν τα πρόστιμα. Και τι πρόστιμα! Αν πετάξεις κάτω και το μικρότερο χαρτάκι έχει πρόστιμο 500\$ δηλαδή περίπου 400€!!!



πράσινο των σπιτιών. Όπου και να γυρίσεις βλέπεις δέντρα και πάρκα. Πάρκα φροντισμένα, με κοντό χορτάρι και κλαδεμένα δέ-

υπάρχουν κάθε τέσσερα πέντε μέτρα κάδοι και στα περισσότερα δημόσια κτήρια όπως και στο σταθμό υπάρχουν κάδοι ανακύ-

Καλά είδατε, 400€. Βέβαια εκεί τον τηρούν τον νόμο και πέφτουν και τα πρόστιμα, όχι όπως εδώ...

Κατερίνα Σπιλιάνη Β2

Απρίλιος ήταν όταν το σχολείο μας, Πειραματικό Πανεπιστημιακό Γυμνάσιο Μυτιλήνης, πραγματοποίησε επίσκεψη στο Τορόντο του Καναδά. Η εμπειρία για εμάς τα παιδιά που συμμετείχαμε σε αυτή την εκδρομή ήταν ανεπανάληπτη. Πραγματικά ζήσαμε μοναδικές στιγμές!

Εκείνο όμως που μας

Η φιλοξενία μας από τα παιδιά του Τορόντο

λίγο. Μας φιλοξένησαν στα σπίτια τους όπου νιώθαμε τόσο άνετα ώστε είχαμε την εντύπωση ότι βρισκόμασταν στο δικό μας σπίτι. Ήταν πάντα πρόθυμοι να μας εξυπηρετήσουν και να

τρα και το Γιώργο Λιανό όπου όλοι μαζί χορέψαμε και τραγουδήσαμε.

Στο ελληνικό Ορθόδοξο Σχολείο της Μεταμόρφωσης, καθηγητές και μαθητές μας υποδέχτηκαν και μας φιλοξένησαν με την ίδια αγάπη και ευγένεια. Όλοι μαζί σαν μια οικογένεια παρακολουθήσαμε τα μαθήματα, τρώγαμε, ανταλλάσ-

τητα η φιλοξενία ήταν ιερή και οι αρχαίοι Έλληνες έδιναν στους φιλοξενούμενους ό,τι καλύτερο είχαν για να κάνουν τη διαμονή τους όσο το δυνατόν πιο τέλεια. Οι Έλληνες λοιπόν του Τορόντο φάνηκαν αντάξιοι των προγόνων τους και δεν θα ήταν υπερβολή αν έλεγα ότι τους ξεπέρασαν σε ευγένεια, γενναιοδωρία και απλόχερη καλοσύνη.



Δοκιμάζοντας γευστικούς μεζέδες του Χιώτη μάγειρα του σχολείου της «Μεταμόρφωσης».

Στο ελληνικό Γηροκομείο - Νοσοκομείο του Τορόντο.

Μάθημα hockey.



έκανε ιδιαίτερη εντύπωση ήταν η φιλοξενία των ανθρώπων του Τορόντο. Από την πρώτη στιγμή μας αγκάλιασαν και μας περιέβαλαν με απεριγράπτη αγάπη και ευγένεια. Νομίζω πως ό,τι κι αν πω γι' αυτούς τους ανθρώπους θα είναι

κάνουν τη διαμονή μας ευχάριστη. Οργάνωσαν εκδρομές και είχαμε την ευκαιρία να δούμε τα αξιοθέατα της περιοχής. Μάλιστα μας πήγανε και σε μία μουσική εκδήλωση με τους γνωστούς καλλιτέχνες την Πέγκυ Ζήνα, τη Μάρω Λύ-



σαμε απόψεις και εμπειρίες.

Ήταν πάντα πρόθυμοι να λύσουν τις απορίες μας, να μας δώσουν πληροφορίες για τον τόπο τους και να μας εξηγήσουν πράγματα που ήταν για μας πρωτόγνωρα. Η κάθε μέρα περνούσε ευχάριστα και τα παιδιά εκεί φρόντιζαν ώστε να μη μας λείπει τίποτα. Δεν μας άφηναν ούτε λεπτό να πλήξουμε, αφού κάθε στιγμή είχε τη δική της ομορφιά και μοναδικότητα. Μας έδωσαν επίσης αναμνηστικά δώρα.

Λένε ότι οι Έλληνες φημίζονται για τη φιλοξενία τους. Μάλιστα στην αρχαίο-

Νομίζω ότι δεν θα ξεχάσω ποτέ αυτούς τους ανθρώπους που αν και βρίσκονται τώρα τόσο μακριά μας, θα βρίσκονται πάντα πολύ κοντά μας γιατί θα έχουν μια ξεχωριστή θέση στη καρδιά μας.

Φεύγοντας από το Τορόντο στεναχωρηθήκαμε που θα αποχωριζόμασταν αυτούς τους τόσο καλούς και ευγενικούς ανθρώπους.

Η εκδρομή αυτή λοιπόν δεν μας χάρισε μόνο όμορφες εικόνες αλλά μας έδωσε τη χαρά να γνωρίσουμε και υπέροχους ανθρώπους τους οποίους δε θα ξεχάσουμε ποτέ.

Βασιλική Ζηλέλλη Γ1

Το δώρο των τουλιπών

Τον Απρίλιο του 2006, το σχολείο μας πραγματοποίησε άλλη μία εκπαιδευτική εκδρομή. Αυτή όμως, ήταν διαφορετική από τις άλλες. Επισκεφθήκαμε ένα μέρος που ποτέ δεν φανταζόμασταν, την Βόρεια Αμερική! Πιο συγκεκριμένα, ταξιδέψαμε στο Οντάριο του Καναδά!

Μείναμε στο Τορόντο, μία πόλη εκατομμυρίων ανθρώπων, που μας εντυπωσίασε όχι μόνο για τα αξιοθέατά της, αλλά και για το φυσικό περιβάλλον της. Μία από τις μέρες που περάσαμε εκεί και θα μας μείνει αξέχαστη, σίγουρα είναι η μέρα που επισκεφθήκαμε τους καταρράκτες του Νιαγάρα.

Το τοπίο εκεί ήταν φαντασμαγορικό και σου έκοβε την ανάσα. Νόμιζες πως βρισκόσουν στον Παράδεισο. Νερά έπεφταν από παντού, και μάλιστα, από πολύ μεγάλο ύψος (περίπου 30 μέτρα). Όμως, δεν υπήρχε μόνο ένας καταρράκτης. Λίγο πιο πέρα, υπήρχε ένας δεύτερος, πιο μικρός. Αν γύριζες όμως το κεφάλι σου προς τον ουρανό, θα αντίκριζες ένα ευχάριστο, μα παράξενο θέαμα. Πάνω από τους καταρράκτες σχηματίζονταν δύο ουράνια τόξα και αχνοφαινόταν ένα τρίτο, καθώς ένα πυκνό σύννεφο υδρατμών τα εξαφάνιζε. Όλα ήταν τόσο ωραία, που δεν θέλαμε να φύγουμε από εκεί.

Όμως, δεν ήταν μόνο οι καταρράκτες που έδιναν ομορφιά στο μέρος. Ένας μεγάλος αριθμός από τουλίπες σε διάφορα χρώματα, έδινε χρώμα στο «γαλάζιο»

τοπίο. Σε όλους μας δημιουργήθηκε η απορία για το τι σχέση είχαν οι τουλίπες με τον Καναδά, αφού



όλοι γνωρίζαμε πως η χώρα των... λουλουδιών ήταν η Ολλανδία. Η Ξεναγός μας δεν άργησε να καταλάβει την απορία μας αυτή και



αμέσως μας είπε την ιστορία με τις τουλίπες του... Καναδά!

Στις 10 Μαΐου 1940, ο γερμανικός στρατός, διέσχισε τα σύνορα των Κάτω Χωρών, παρά τις διαμαρτυρίες των Ολλανδών που βεβαίωσαν την ουδετερότητα

τους. Μετά την εισβολή στις Κάτω Χώρες, ένας από τους βασικούς στόχους ήταν να συλληφθεί η ολ-

λανδική βασιλική οικογένεια. Η βασίλισσα Wilhelmina αποφάσισε να στείλει την πριγκίπισσα Juliana σε ασφαλές μέρος στον Καναδά. Έτσι, στις αρχές του Ιουνίου του 1940, η πριγκίπισσα Juliana και οι δύο μικρές της κόρες επιβιβάστηκαν κρυφά σε ένα Ολλανδικό σκάφος που κατευθυνόταν στο Χάλιφαξ. Μετά από ένα μεγάλο θαλασσινό ταξίδι νοίκιασαν ένα σπίτι στο Rockcliffe του Οντάριο.

Η γέννηση της πριγκίπισσας Magriet Fransisca, της τρίτης κόρης της πριγκίπισσας Juliana και του πρίγκιπα Bernhard, ήταν σύμβολο ελπίδας για τους Ολλανδούς, που πάλευαν για την επιβίωσή τους στην Ευρώπη, καθώς το όνομά της σημαίνει «μαργαρίτα» ένα λουλούδι-σύμβολο αντίστασης και ελπίδας, που απευθυνόταν προς τις Κάτω Χώρες.

Μετά από πολύ καιρό, επιτέλους οι Κάτω Χώρες ελευθερώθηκαν και η βασίλισσα Wilhelmina και η πριγκίπισσα Juliana με τις τρεις κόρες της επέστρε-



ψαν στις Κάτω Χώρες. Τότε, η βασιλική οικογένεια, ως ένδειξη φιλίας και ευγνωμοσύνης, έστειλαν στον Καναδά πολλά δώρα και ανάμεσά τους 100.000 βολβούς τουλιπών. Το 1946, η ίδια πριγκίπισσα Juliana έστειλε 20.000 πρόσθετους βολβούς τουλιπών, στη χώρα που της πρόσφερε καταφύγιο. Από τότε, η βασιλική οικογένεια συνέχισε να στέλνει βολβούς κάθε χρόνο. Οι τουλίπες επομένως είναι πολύ σημαντικές για τον Καναδά, όχι μόνο γιατί παρέχουν μια μοναδική επίδειξη την Άνοιξη, αλλά και επειδή συμβολίζουν μια διεθνή φιλία.

Όταν μάθαμε αυτή την ιστορία εντυπωσιαστήκαμε πολύ, καθώς και καταλάβαμε τι σημαίνει φιλία μεταξύ των χωρών. Έτσι γεμάτοι ενθουσιασμό, συνεχίσαμε την εκδρομή μας.

Αυτή η ιστορία θα μας μείνει αξέχαστη, καθώς ήταν μία από τις πρώτες εντυπώσεις μας από το ταξίδι μας στον Καναδά.

Παναγιώτα Κοντάρια Α1



“Καλοσωρίσατε φίλοι μας” Η Υποδοχή του Πειραματικού Γυμνασίου από τους αδελφούς μας ομογενείς στο αεροδρόμιο του Τορόντο.



Μαθητές στο παραδοσιακό χωριό Black Creek, όπου αναβιώνεται η ζωή των πρώτων μεταναστών.



Κάθε σπίτι και μία γλυκειά υποδοχή! Στο τέλος καποιοι φίλοι μας δάκρυσαν από το παράπονο γιατί να μην προλάβουν και εκείνοι να μας φιλοξενήσουν έστω για λίγο.



Εντυπωσιακή η εσωτερική και εξωτερική διακόσμηση των καταστημάτων. Λουλούδια αντί για τεράστιες επιγραφές και ... πραμμάτιες.

Όλη η ομογένεια του Τορόντο στο πόδι για να μην μας λείψει τίποτα. Πολλές οι αναφορές στις στον τοπικό ελληνικό τύπο αλλά και στην τηλεόραση με ειδήσεις, στιγμιότυπα απο την επίσκεψή μας και τις εκδηλώσεις μας. Εδώ, στιγμιότυπο από εκπομπή που έγινε στο κανάλι OMNI.



Αμέτρητες οι εκπλήξεις που μας είχαν προετοιμάσει οι φίλοι μας στην ομορφότερη, όπως λέγεται, πόλη της Βορείου Αμερικής. Εδώ, έξω από το εκπληκτικό Science Centre.





Υποδοχή από τον Αρχιεπίσκοπο Καναδά κ.κ. Σωτήριο και ανταλλαγή δώρων.



Υπόδειγμα μαθητικής συνέπειας.
"I,m late" παραπονιούνται οι μικροί μας φίλοι όταν εξαιτίας μας καθυστερούσαν στο Σχολείο!



Το αρχιτεκτονικό θαύμα όπου στεγάζεται το δημαρχείο του Τορόντο. Πάνω από 500 σχέδια αρχιτεκτόνων από όλο τον κόσμο είχαν υποβληθεί για να επιλεγεί τελικά αυτό που βλέπουμε.



Ακόμα και μαθήματα Hockey φρόντισαν να μας κάνουν οι φίλοι μας στον Καναδά. Κάποιοι μάλιστα φαίνεται να απέκτησαν το στυλ ... παικταρά.



Εκατό χιλιάδες τουλίπες, δωρο κάθε χρόνο από τη Δανία για να στολίσουν το Τορόντο. Αξίζει τον κόπο να μάθετε τη σχετική τρυφερή ιστορία από τις σελίδες του περιοδικού μας.



Rules

Πλήθος κανόνων τηρούν οι Καναδοί κάτι που μας παραξένεψε εμάς τους “κακομαθημένους Έλληνες”. Αναφέρουμε μερικούς για να κάνουμε τις απαραίτητες συγκρίσεις.

- ◆ Απαγορεύεται να πετάξεις σκουπίδια κάτω. Αν παραβείς τον κανόνα το πρόστιμο είναι 500\$.
- ◆ Απαγορεύεται να κάθεσαι στο πεζοδρόμιο. Μόνο σε παγκάκια.
- ◆ Για να χαϊδέψεις ένα σκύλο πρέπει να ρωτήσεις τον κάτοχο του.
- ◆ Το κάπνισμα δεν επιτρέπεται μέσα σε οποιοδήποτε χώρο στο York University, ειδάλως πληρώνεις 1000\$.



- ◆ Δεν επιτρέπεται η χρήση φωτογραφικής μηχανής στα μουσεία γιατί τα εκθέματα αλλοιώνονται.
- ◆ Όλοι οι οδηγοί πρέπει πάντα να φοράνε τη ζώνη τους.
- ◆ Στη γραμμή όταν προχωράν οι μαθητές πρέπει να έχουν “δεμένα” τα χέρια τους πίσω τους.
- ◆ Όποιος μαθητής αργήσει γράφεται σε ειδικό βιβλίο και για το παράπτωμα αυτό παραμένει την πρώτη ώρα της ημέρας έξω από την τάξη.
- ◆ Δεν επιτρέπεται να προσπεράσεις τον μπροστινό σου σε στενό δρόμο.
- ◆ Μικρή επαφή με παιδί σημαίνει βίαια πράξη, αν όχι παρενόχληση ειδικά σε κοριτσάκι.
- ◆ Ο σκύλος κυκλοφορεί έξω μόνο όταν τον κρατάει ο κάτοχος του ο οποίος είναι υποχρεωμένος, έναντι μεγάλου προστίμου, να μαζέψει και τα περιττώματα του σκύλου του σε ειδικά σακουλάκια που έχει μέσα στην τσέπη του.

- ◆ Δεν μπορείς να πατήσεις το χώρο εντός του θυρωρείου.
- ◆ Δεν μπορείς να κόψεις δέντρο παρά μόνο με ειδική άδεια και εφόσον το αντικαταστήσεις με νέο.
- ◆ Δεν ενοχλούμε σκιουράκια ούτε τα πουλιά στα πάρκα και δεν ακουμπάμε τα λουλούδια.
- ◆ Δεν μεταφέρουμε στο αεροπλάνο ποτά και τρόφιμα, αλλιώς κατάρχονται.



Τον Απρίλιο του σχολικού έτους 2006, επισκεφθή-

καμε με το σχολείο μας το Τορόντο του Καναδά. Εκεί, μας φιλοξένησαν τα παιδιά του Ελληνικού Ορθόδοξου Σχολείου της Μεταμόρφωσης (στα αγγλικά Metamorphosis Greek Orthodox School) κατά τη διάρκεια ολόκληρου του ταξιδιού μας. Γνωρίσαμε το σχολείο τους, καθώς παρακολουθήσαμε κανονικό μάθημα σε τάξη – αξίζει να σημειωθεί ότι οι ώρες των μαθημάτων ήταν συνεχείς, χωρίς διαλείματα, αλλά οι δάσκαλοι πάντα «γεμάτοι χιούμορ» και οι μαθητές ακούραστοι και το συγκρίναμε με το Ελληνικό, πράγμα που μας έκανε να βρούμε πολλές διαφορές αλλά και ομοιότητες.

Το σχολείο έχει βρεφονηπιακό σταθμό, νηπιαγωγείο, δημοτικό και γυμνάσιο και ετοιμάζουν μάλιστα και λυκειακές τάξεις αφού οι προσπάθειες της Διευθύντριας κας Άννας Σαραντίδη έχουν σαν αποτέλεσμα την συνεχή αναβάθμιση του σχολείου.

Όπως αναφέρθηκε παραπάνω, στο σχολείο αυτό παρακολουθήσαμε μερικά μαθήματα. Οι ώρες του μαθήματος ήταν διασκεδαστικές, καθώς και δημιουργικές (φτιάξαμε κατασκευές). Γνωρίσαμε την ιστορία του Καναδά, πώς πήρε το όνομά του και γιατί η σημαία του συμβολίζεται με ένα πλατανόφυλλο. Επίσης, δεν έλειψαν και τα διαγωνίσματα! Γράψαμε ένα διαγώνισμα Γαλλικών, χωρίς να έχουμε προετοιμαστεί! Όμως, οι μαθητές της τάξης αυτής έπρεπε να το τελειώ-

Ένα ελληνικό σχολείο στον Καναδά

σουν σε 3 λεπτά! (πράγμα που φαινόταν αδύνατο, γιατί το διαγώνισμα ήταν 10 σελίδες!)

Στο σχολείο της Μεταμόρφωσης πολλά πράγματα μας κίνησαν το ενδιαφέ-

κάθε μεσημέρι θαυμάσια φαγητά και γλυκά στους μαθητές, γιατί εκείνοι σχολάνε αργά το μεσημέρι. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις, οι μαθητές έπαιρναν και το πρωινό τους εκεί. Κάτι άλλο

υπήρχε και το εκκλησάκι. Ήταν μικρό αλλά όπως όλα τα μικρά εκκλησάκια. Σε αυτό λειτουργούσαν σε μεγάλες θρησκευτικές γιορτές και στην έναρξη της νέας σχολικής χρονιάς. Τέλος, κάτι άλλο που μας ενθουσίασε ήταν και η πολύ μεγάλη αυλή του σχολείου τους, με πολλές αθλητικές εγκαταστάσεις.

Κάτι άλλο που μας κίνησε το ενδιαφέρον, ήταν και η πολύπλευρη μόρφωση που παίρνουν οι μαθητές του σχολείου της Μεταμόρφωσης. Εκτός από τα γνωστά μαθήματα, έπαιρναν και μαθήματα χορού, μουσικής και μάθαιναν να παίζουν σκάκι. Μάλιστα, στο τέλος κάθε σχολικής χρονιάς, το σχολείο διοργάνωνε αγώνες για το σκάκι, που ήταν σαν εξετάσεις. Τέλος, μία μέρα, καθώς περιπλανιόμασταν στο σχολείο της Μεταμόρφωσης είδαμε ένα παιδί, που ίσως ήταν της πρώτης ή της δευτέρας τάξης, να παίζει ένα δύσκολο κομμάτι στο πιάνο, πράγμα που μας έκανε να αισθανθούμε μεγάλη εντύπωση.

Όμως, υπήρχαν και κάποια άλλα πράγματα που μας φάνηκαν περίεργα, όπως οι κανόνες του σχολείου, ή αλλιώς κανόνες συμπεριφοράς. Κάθε μαθητής του σχολείου αυτού, ήταν υποχρεωμένος να:

Προχωράει με δεμένα τα χέρια πίσω από την πλάτη του όταν θα πηγαίνει στην τάξη του μαζί με τους



ρον αλλά και την περιέργειά μας. Για παράδειγμα, κάποιο πράγμα που μας εντυπωσίασε ήταν η αίθου-

που μας εντυπωσίασε, ήταν το κλειστό γυμναστήριο του σχολείου, καθώς και το μικρό εκκλησάκι που είχαν.



σα του φαγητού. Υπήρχε ένας εκπληκτικός μάγειρας (από τη Χίο) που μαγειρεύε

Το κλειστό γυμναστήριο ήταν όπως ένα απλό γήπεδο, μόνο που μέσα σε αυτό



συμμαθητές του.

Έρχεται στο σχολείο εγκαίρως, πριν χτυπήσει το κουδούνι για μάθημα, ειδάλως γράφεται σε ειδικό κατάλογο.

Παίρνει μπάλα μόνο με την άδεια του/της γυμναστή/στριας της τάξης του.

Το σχολείο της Μεταμόρφωσης, είναι ένα μεγάλο σχολείο ανοικτό προς όλων των εθνικοτήτων παιδιά. Είχαμε ενθουσιαστεί τόσο πολύ που δεν θέλαμε να φύγουμε. Όμως αυτό το σχολείο μας απέδειξε πως υπάρχουν πολλοί Έλληνες στο εξωτερικό καθώς και ελληνικά σχολεία, που λειτουργούν όπως της Ελλάδας, με ελάχιστες διαφορές.

Το σχολείο της Μεταμόρφωσης γιορτάζει τις εθνικές γιορτές (28η Οκτωβρίου και 25η Μαρτίου) με παρέλαση στην Damforth Street που είναι η κεντρική λεωφόρος στην ομώνυμη περιοχή του Τορόντο με τα εκατοντάδες ελληνικά μαγαζιά και σπίτια.

Το σχολείο της Μεταμόρφωσης είναι πολύ δραστήριο και χαιρόμαστε που είχαμε την ευκαιρία να το γνωρίσουμε από κοντά και να δούμε πως γίνεται το μάθημα σε ένα τέτοιο σχολείο.

Πιστεύουμε πως την επόμενη χρονιά θα έχουμε την ευκαιρία να τους ανταποδώσουμε τη φιλοξενία στο νησί μας, αλλά και να χαρούν την εγκαρδιότητα των αδελφών μας ομογενών στο Τορόντο και άλλα παιδιά από το σχολείο μας.

Παναγιώτα Κοντάρη Α1

Καταρράχτες του Νιαγάρα...



Ή χάσαμε τον διευθυντή μας, Stop!
ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΑ
ΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΜΑΣ
ΕΠΙΣΚΕΨΗΣ ΣΤΟΝ ΚΑΝΑΔΑ

Στις 30 Μαΐου 2006 ξεκινήσαμε για τους καταρράχτες του Νιαγάρα. Το πρώτο αξιοθαύμαστο της διαδρομής ήταν το λεωφορείο – λιμουζίνα (Limo - Bus) το οποίο είχε όλα τα κομψόρ (τηλεοράσεις, μπαρ, cd-players, τουαλέτα, δερμάτινα καθίσματα κτλ.).

Μετά το ατελείωτο πράσινο που υπήρχε σε όλη την διαδρομή, φτάσαμε. Όταν τελικά αποβιβαστήκαμε ήμασταν λίγο πιο μακριά από τους καταρράχτες και δεν τους βλέπαμε. Όμως τα μικροσκοπικά σταγονίδια που δημιουργούσαν οι καταρράχτες έφταναν μέχρις εμάς (ευτυχώς δεν μας έκαναν λούτσα). Και τελικά φτάσαμε σε ένα σημείο όπου μπορούσαμε να δούμε τους καταρράχτες. Εκεί είδαμε και τα αμερικανοκαναδικά σύνορα και μάθαμε πως μόνο ο ένας αλλά ο καλύτερος καταρράχτης είναι ο καναδικός γιατί οι αμερικάνοι έρχονται για να δουν τους καναδικούς καταρράχτες. Επίσης από εκεί

πάρθηκαν μερικές εκατοντάδες φωτογραφίες. Το δρόμο που είχαμε πάρει, θα τον προχωρούσαμε για να φτάσουμε σε έναν άλλον που είχε μαγαζιά και διάφορες ατραξιόν.

Και τότε έγινε. Κάποια άτομα χρειάστηκαν να πάνε στην τουαλέτα και τους συνόδευσε ο διευθυντής μας και ο γυμναστής που είχε έρθει μαζί μας. Έκαναν την ανάγκη τους και γύρισαν στους υπόλοιπους που θαύμαζαν το μεγαλείο των καταρραχτών.

Αφού θαυμάσαμε το εκπληκτικό αυτό μνημείο της φύσης, προχωρήσαμε λίγο και ανακαλύψαμε το δυσάρεστο. Ο διευθυντής μας είχε εξαφανιστεί. Δεν ήταν μαζί μας. Στείλαμε μία ομάδα “επίλεκτων” μαθητών να τον βρουν αλλά τίποτα. Τι να κάναμε, συνεχίσαμε με βαριά καρδιά (κάνα-δυο γραμμάρια) και φτάσαμε στον δρόμο με τις ατραξιόν, πήγαμε σε μερικές και επιστρέψαμε στο σημείο εκκίνησης. Μόλις φτάσαμε στο λεωφορείο, μας περίμενε μία έκπληξη. (Δυστυχώς) ο χαμένος κύριος διευθυντής μας ήταν εκεί. Όλοι αρχίσαμε να κλαίμε (τη μοίρα μας) μετά πήραμε στο λεωφορείο και πήραμε το δρόμο της επιστροφής...

Γιάννης Τρούμπης Α2

Τα κινητά και οι κεραίες απειλούν τη ζωή μας

Η ΑΚΤΙΝΟΒΟΛΙΑ

Τη συναντάμε παντού. Είναι η ακτινοβολία που στις μέρες μας έχει μπει για τα καλά στη ζωή μας. Στις τηλεοράσεις, στο τηλέφωνο (κινητό και ασύρματο σταθερού), στο ραδιόφωνο (πομπό σταθμού), στον υπολογιστή, στο φούρνο μικροκυμάτων καθώς και σε άλλες πολλές συσκευές που συναντάμε και χρησιμοποιούμε κάθε μέρα. Ακτινοβολία εκπέμπει και ο ήλιος.



Κεραία “μεταμφιεσμένη” σε ...θερμοσίφωνα, όπως λέει η εταιρεία «για λόγους αισθητικής».

Το βασικό όμως θέμα του άρθρου μας είναι η ακτινοβολία που εκπέμπουν τα κινητά τηλέφωνα και οι κεραίες κινητής τηλεφωνίας. Σίγουρα, αν όχι όλοι, οι περισσότεροι από εμάς πιστεύουν πως μια κεραία εκπέμπει μεγαλύτερη δόση ακτινοβολίας από ό,τι ένα κινητό τηλέφωνο. Αυτό είναι λάθος. Το κινητό, σε αντίθεση με την κεραία, πολλές φορές βρίσκει δύσκολα σήμα. Στην περίπτωση λοιπόν αυτή χρειάζεται να αυξήσει την ισχύ στην οποία λειτουργεί εκπέμποντας πολύ μεγάλη δόση ακτινοβολίας. Φυσικά, και τα δύο εί-

ναι επικίνδυνα για την υγεία μας. Αυτό όμως που συμβαίνει με την κεραία είναι ότι λειτουργεί ΣΥΝΕΧΩΣ!

Είμαι σίγουρη πως όλοι μας θα προτιμούσαμε να ζούμε σε περιοχές μακριά από μια κεραία. Αυτό δεν σημαίνει απαραίτητα ότι θα προφυλαχτούμε. Η ακτινοβολία των κεραιών εκπέμπεται πλάγια από αυτές και όχι κατακόρυφα. Επομένως δεχόμαστε περισσότερη ακτινοβολία όταν βρισκόμαστε σε απόσταση ενός χιλιομέτρου από την κεραία, παρά όταν βρισκόμαστε κάτω από αυτές.

ΟΙ ΕΡΕΥΝΕΣ ΔΕΙΧΝΟΥΝ...

Σύμφωνα με έρευνες, οχτώ στα δέκα παιδιά, που φοιτούν σε σχολείο, χρησιμοποιούν κινητό τηλέφωνο. Τα τρία στα οχτώ παιδιά ξεκινούν να χρησιμοποιούν αυτή τη συσκευή από τα 8-9 τους χρόνια. Επίσης, από ό,τι φαίνεται, το 80% των χρηστών κινη-

τών τηλεφώνων δε γνωρίζουν την επικινδυνότητα της ακτινοβολίας για τον ανθρώπινο οργανισμό. Όσο περίεργο και αν σας φαίνεται, όλοι μας δικαιολογούμαστε μέχρι ένα σημείο, εφ' όσον κανείς δε φρόντισε να μας ενημερώσει, αλλά ούτε κι' εμείς το επιδιώξαμε.

ΤΡΟΠΟΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ!

Με τη φράση αυτή εννοώ μεθόδους προστασίας από τη μεγάλη ακτινοβολία. Τέτοιες είναι κάποιες συσκευές όπως τα hands free και τα Bluetooth. Με τη χρήση αυτών το κεφάλι μας δεν έρχεται σε άμεση επαφή με τη συσκευή του κινητού, επομένως, δεν δέχεται μεγάλες ποσότητες ακτινοβολίας. Σε περίπτωση, λοιπόν, που το κινητό μας δεν έχει (δυνατό) σήμα, είναι καλύτερο να χρησιμοποιούμε μια τέτοια συσκευή (Hands free ή Bluetooth)!



Οι μαθητές του Σχολείου μας μαζί με μαθητές του 5ου Δημοτικού Σχολείου, γονείς και περιοίκους, στο χώρο κεραίας κινητής τηλεφωνίας, συνεχίζουν να δηλώνουν την αντίθεσή τους στη συνέχιση λειτουργίας,

Μία κεραία κινητής τηλεφωνίας δίπλα στο σχολείο μας

Ραδιενέργεια είναι η εκπομπή ακτινοβολιών (λέγεται και ακτινεργία) είτε σωματιδιακής υφής, όπως είναι οι ακτινοβολίες άλφα και βήτα, είτε απλώς κυματικής, όπως η ακτινοβολία γάμα.

Ακούμε από την τηλεόραση και το ραδιόφωνο ότι δεν πρέπει να υπάρχουν κεραίες κινητής τηλεφωνίας κοντά σε σχολεία. Και όμως οι κεραίες υπάρχουν, όπως αυτή που υπάρχει κοντά στο Δικαστήριο και απέναντι από το 14ο Νηπιαγωγείο Μυτιλήνης, πάνω από το 5ο Δημοτικό Σχολείο και το Πειραματικό Γυμνάσιο Μυτιλήνης. Αυτή η κεραία είναι επιμελώς κρυμμένη μέσα σε ηλιακό θερμοσίφωνα (αλλιώς Boiler) πάνω στην ταράτσα ενός σπιτιού. Η ανακάλυψη της συγκεκριμένης κεραίας έγινε τυχαία από ένα δημοσίευμα ότι από ένα κτίριο κοντά στα σχολεία υπήρχε μια κεραία η οποία ήταν καμουφλαρισμένη. Φυσικά ο ιδιοκτήτης είχε κάποια συμφωνία με την εταιρία. Ακόμα η Νομαρχία υποστήριξε πως υπήρχαν όλες οι άδειες για την τοποθέτησή της. Τις άδειες τις παίρνουν από το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης ή Ε.Ρ.Σ.. Έγινε δίκη για την υπόθεση και δεν δόθηκαν ακόμα ποινές στον ιδιοκτήτη και στην εταιρία. Βέβαια υπάρχει νόμος που είναι ίδιος σε όλες τις χώρες και προστατεύει τους ανθρώπους και το περιβάλλον.

Οι μαθητές των παραπάνω σχολείων, όλοι οι γονείς των παιδιών, με τους δασκάλους και καθηγητές, πραγματοποιήσαμε πορεία και κάναμε κατάληψη για την απομάκρυνση της κεραίας από την περιοχή. Αποτέλεσμα; Ακόμα η κεραία δεν έχει απομακρυνθεί από τη συγκεκριμένη περιοχή άλλα δεν τροφοδοτείται με ρεύμα.

Κεραία δεν υπάρχει μόνο κοντά στα σχολεία μας, αλλά και στον Ο.Τ.Ε.

(Κεντρικά Λύκεια, Δημοτικό κλπ.) υπήρχε μάλιστα στην ταράτσα (!) του ξενοδοχείου Rex (Ορφέας). Κεραίες κοντά σε σχολεία υπήρχαν στην περιοχή Ν. Σμύρνης και σε άλλες περιοχές της Ελλάδας όπου ορισμένες ήταν κρυμμένες (σε καπνοδόχους, θερμοσίφωνες κλπ.). Βέβαια δεν έχουν ελεγ-

Ε.Ε.Α.Ε. (Ελληνική Επιτροπή Ατομικής Ενέργειας). **Ωστόσο, μετά από ένα μήνα χωρίς απάντηση μπορεί να προχωρήσει.**

3) Να δοθεί η έγκριση δομικών κατασκευών από την αρμόδια πολεοδομική υπηρεσία, ενώ σε ειδικές περιπτώσεις απαιτείται η σύμφωνη γνώ-



χει όλες οι περιοχές γύρω από πλήθος σχολεία και καλό είναι το Ε.Σ.Ρ. και οι Νομαρχίες να τις ελέγξουν.

Τα κινητά τηλέφωνα είναι χρήσιμα αλλά πρέπει να μην γίνεται υπερβολική χρήση και ιδιαίτερα από παιδιά, γιατί μετά από μία ορισμένη ηλικία θα αρρωστήσουμε. (Βέβαια ορισμένοι έχουν κινητά και κάνουν υπερβολική χρήση, αλλά τι να τους κάνουμε;)

Σε πολύ γενικές γραμμές, μια εταιρία για να εγκαταστήσει και να λειτουργήσει κεραία κινητής τηλεφωνίας πρέπει:

- 1) Να πάρει άδεια από την Ε.Ε.Τ.Τ. (Εθνική Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων).
- 2) Να υποβάλλει μελέτη ηλεκτρομαγνητικής ακτινοβολίας και να πάρει βεβαίωση με τη σύμφωνη γνώμη της

μη και της Επιτροπής Αρχιτεκτονικού Ελέγχου (Ε.Π.Α.Ε). Οι εταιρίες όμως ...με τη μεταμφίεση των κεραιών σε καμινάδες και θερμοσίφωνες προσπερνούν το εμπόδιο της πολεοδομίας, αφού οι συγκεκριμένες εγκαταστάσεις δεν αποτελούν καν δομικές κατασκευές για να υπόκεινται σε έγκριση από την Πολεοδομία. Με αυτό τον τρόπο αποφεύγουν και την κατεδάφιση με τις διατάξεις και τη διαδικασία των αυθαίρετων κτισμάτων.

- 4) Να υποβάλει Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων και να χορηγηθεί η έγκριση περιβαλλοντικών όρων από τον αρμόδιο Νομάρχη.
- 5) Να τηρήσει τη νομοθεσία περί σήμανσης της κεραίας και
- 6) να της εκχωρηθεί η έγκριση ραδιοσυχνοτήτων εκπομπής και λήψης

Τι συμβαίνει στη γειτονιά μας;

και η συμμόρφωση προς τις διατάξεις σχετικά με την ηλεκτρομαγνητική συμβατότητα από την ΕΕΤΤ. Επίσης ανάλογα με την τοποθεσία και την περίπτωση είναι αναγκαία:

- 7) η έγκριση του Υπουργού Πολιτισμού,
- 8) η σύμφωνη γνώμη της Υπηρεσίας Πολιτικής Αεροπορίας και
- 9) η έγκριση του Νομάρχη (ή Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας), για εγκατάσταση σε δάση, κλπ.

10) Έγκριση από το Ε.Σ.Ρ..

Ακτινοβολία δεν έχουν μόνο τα κινητά. Έχει η Τηλεόραση, το Ραδιόφωνο (σταθμοί), ο υπολογιστής μας (ηλεκτρομαγνητικό πεδίο), οι κεραίες μέσα στο σπίτι μας και άλλες συσκευές που σχετίζονται με το ρεύμα.

Ακτινοβολία λέμε και την επικινδυνότητα του ήλιου. Όμως αρκετή ακτινοβολία έχουμε στο σπίτι μας και με την οθόνη της τηλεόρασης και με την οθόνη του υπολογιστή, επομένως είναι λάθος να λέμε ότι για όλα φταίμε μόνο τα κινητά τηλέφωνα. Βέβαια καλύτερα είναι να χρησιμοποιούμε τα hands free γιατί μειώνουμε πολύ την επικινδυνότητα της ακτινοβολίας στο κεφάλι μας.

Πριν αποκτήσετε κινητό τηλέφωνο, ενημερωθείτε για την ισχύ της ακτινοβολίας που απορροφάται στο κεφάλι σας (μέγεθος SAR). Σύντομα, όλοι οι κατασκευαστές θα το αναγράφουν στο κουτί της κάθε συσκευής. Από αυτή την άποψη υπάρχουν σημαντικές διαφορές μεταξύ των διαφόρων μοντέλων συσκευών κινητών τηλεφώνων. Προτιμήστε μια συσκευή με χαμηλή επιδάρυνση ακτινοβολίας.

Ακούμε από την τηλεόραση και το ραδιόφωνο ότι δεν πρέπει να υπάρχουν κεραίες κινητής τηλεφωνίας κοντά σε σχολεία. Και όμως οι κεραίες υπάρχουν όπως αυτή που υπάρχει κοντά στο Δικαστήριο και απέναντι από το 14ο Νηπιαγωγείο Μυτιλήνης, το 5ο Δημοτικό Σχολείο και το Πειραματικό Γυμνάσιο Μυτιλήνης. Αυτή η κεραία ήταν επιμελώς κρυμμένη μέσα σε ηλιακό θερμοσίφωνα (αλλιώς Boiler) πάνω στην ταράτσα ενός σπιτιού. Για να μάθουμε περισσότερα πράγματα για την κεραία πήραμε συνέντευξη από τον κύριο Παύλο Μιχαλακέλη Πρόεδρο του Συλλόγου Γονέων του 5ου Δημοτικού Σχολείου.

Πώς ανακαλύψατε την κεραία;

Τυχαία έγινε η ανακάλυψη της κεραίας από ένα δημοσίευμα ότι από ένα κτίριο κοντά στα σχολεία υπήρχε μια κεραία η οποία ήταν καμουφλαρισμένη.

Πως το δέχτηκε ο ιδιοκτήτης του σπιτιού;

Ο ιδιοκτήτης είχε κάποια συμφωνία με την εταιρία κινητής τηλεφωνίας.

Τι απάντησαν οι αρμόδιοι για την κεραία;

Η Νομαρχία υποστήριζε πως υπήρχαν όλες οι άδειες για την τοποθέτησή της.

Είχε δοθεί άδεια από τις



δημοτικές αρχές για να στηθεί η κεραία;

Τις άδειες τις δίνει το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης (Ε.Σ.Ρ.).

Τιμωρήθηκε η υπεύθυνη εταιρία κινητής τηλεφωνίας και ο ιδιοκτήτης του σπιτιού;

Δεν δόθηκαν ακόμα ποινές στον ιδιοκτήτη και στην εταιρία.

Η υπόθεση έφτασε στα δικαστήρια για τις ανάλογες ποινές;

Έγινε δίκη για την υπόθεση αλλά δεν δόθηκαν ακόμα ποινές στον ιδιοκτήτη και στην εταιρία.

Ποιος νόμος προβλέπει την προστασία των παιδιών από τη ραδιενέργεια και πόσο ισχυρός είναι;

Υπάρχει νόμος, ίδιος για όλες τις χώρες, που προ-

στατεύει τους ανθρώπους και το περιβάλλον.

Έχουν ελεγχθεί οι περιοχές γύρω από τα υπόλοιπα σχολεία για ανάλογα περιστατικά;

Δεν έχουν ελεγχθεί όλες

οι περιοχές γύρω από διάφορα σχολεία. Η Νομαρχία και το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης (Ε.Σ.Ρ.) είναι αρμόδιοι να τα ελέγχουν.

Έχουμε φτάσει σε μια εποχή που η τεχνολογία είναι πια στη ζωή μας. Από δω και πέρα τέτοια περιστατικά θα κατακλύζουν τη ζωή μας. Σε τι πρέπει να είμαστε κάθεται αρνητικοί, στην ανάπτυξη ή στην πρόληψη;

Πρέπει να τηρούνται οι όροι για την ασφάλειά μας.

Βγήκε τελικά η κεραία;

Δεν έχει απομακρυνθεί ακόμα η κεραία.

Άρθρα & Συνέντευξη:

Σύλβια Λαϊνά

Κουτσαντώνη Ιουλία

Αγγελίνου Μαρία

Κώστογλου Εριφύλη

B1

Οι κύριες καλλιέργειες στη Λέσβο είναι η ελιά και τα κηπευτικά. Οι αγρότες

πολύ συχνά χρησιμοποιούν τα φυτοφάρμακα για να προστατέψουν τις καλλιέργειες. Τα κυριότερα φυτοφάρμακα που χρησιμοποιούνται είναι:

Ζιζανιοκτόνα: Καταστρέφουν τα αγριόχορτα που αναπτύσσονται στις καλλιέργειες και “πνίγουν” τα καλλιεργημένα φυτά.

Εντομοκτόνα: Καταστρέφουν τα έντομα που κατατρώνε τα διάφορα μέρη των φυτών, χωρίς να βλάπτουν τα ίδια.

Παρασιτοκτόνα ή Μυκητοκτόνα: Καταστρέφουν τα ζωικά ή φυτικά παράσιτα που ζουν στα φυτά και τρέφονται εις βάρος τους

Φυτοφάρμακα λέγονται μια σειρά από φάρμακα, χημικές ουσίες που φτιάχνονται για την αποτελεσματική καταπολέμηση των εχθρών των φυτών. Είναι δυνατά δηλητήρια, προϊόντα υψηλής τεχνολογίας. Δρουν και σκοτώνουν ζωικούς και φυτικούς οργανισμούς που βλάπτουν τις καλλιέργειες.

Αναπτύχθηκαν τα τελευταία εξήντα περίπου χρόνια. Τα πρώτα χρόνια της ανακάλυψής τους, η συμβολή τους στην προστασία της αγροτικής παραγωγής γέννησε πολλές ελπίδες για τη λύση του προβλήματος τροφής που αντιμετώπιζε η ανθρωπότητα με την αύξηση του πληθυσμού.

Ταυτόχρονα, η προσφορά τους ήταν μεγάλη και στην προστασία της δημόσιας υγείας με την κα-

ΠΡΟΣΟΧΗ στα ΦΥΤΟΦΑΡΜΑΚΑ και τα ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ

ταπολέμηση ενοχλητικών εντόμων, που έφεραν διάφορες ασθένειες στον άνθρωπο. Ακόμα, ανοίγονται νέοι ορίζοντες στη βελτίωση της ποιότητας της ανθρώπινης ζωής.

Έτσι τα φυτοφάρμακα αντιμετωπίζονται απ’ όλους μόνο από τη θετική τους πλευρά και οι βιομηχανίες φαρμάκων συναγωνίζονται μεταξύ τους για την παραγωγή νέων φυτοφαρμάκων με μεγαλύτερη δράση.

Καμιά φωνή δεν ακούγεται για τυχόν επιπτώσεις και συνέπειες στην ανθρώπινη ζωή και το φυσικό περιβάλλον.

Μόνο τα τελευταία χρόνια διατυπώνονται οι πρώτες ανησυχίες για τη δράση τους.

ΕΠΙΔΡΑΣΕΙΣ ΣΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Πολύ μεγάλες είναι οι συνέπειες που προκαλούνται στο φυσικό περιβάλλον, το οποίο επηρεάζεται από τη χρήση των φυτοφαρμάκων και αλλοιώνεται σε μεγάλο βαθμό, με αποτέλεσμα να καταστρέφεται η ισορροπία του.

Οι βλαβερές ουσίες που περιέχονται στα φυτοφάρμακα επηρεάζουν και καταστρέφουν τη χλωρίδα και την πανίδα της περιοχής όπου γίνεται χρήση τους. Ολόκληρες ομάδες ζώων και εντόμων (όχι μόνο των βλαβερών αλλά και ωφέλιμων) εξαφανίζονται διαταράσσοντας τη φυσική ισορροπία. Πολλά χόρτα, μικρά φυτά και δέντρα απορροφούν αυτές τις ουσίες οι

οποίες με το χρόνο συσσωρεύονται και έτσι καταστρέφονται. Ένα μέρος των ουσιών αυτών καταλήγει στο υπέδαφος και τα υπόγεια νερά τα οποία ρυπαίνονται.

Υπολείμματα φυτοφαρ-



μάκων και άδειες συσκευασίες αντί να καταστραφούν, πετιούνται ασυλλόγιστα σε μικρά ποτάμια και ρέματα με αποτέλεσμα να μολύνονται τα νερά τους, αλλά ταυτόχρονα μεταφέρονται και στη θάλασσα μολύνοντας έτσι και τα νερά των θαλασσών.

Ο ψεκασμός με φυτοφάρμακα (ιδιαίτερα όταν γίνεται από τον αέρα με ειδικά αεροπλάνα) μολύνει και την ατμόσφαιρα με αποτέλεσμα να έχει αρνητικές συνέπειες στη ζωή φυτών και ζώων.

Όπως καταλαβαίνουμε λοιπόν όλοι μας η μόλυνση και η καταστροφή του φυσικού περιβάλλοντος είναι πολύ μεγάλη, ακόμα και όταν γίνεται κανονική χρήση των φυτοφαρμάκων, πολύ περισσότερο δε όταν γίνεται αλόγιστη χρήση τους.

Γίνεται έτσι επιτακτική η ανάγκη να παρθούν πιο δραστικά μέτρα έτσι ώστε να περιοριστεί η χρήση τους και να γίνεται πιο σωστά.

ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΣΤΗΝ ΥΓΕΙΑ

Ας δούμε όμως τις επιδράσεις των φυτοφαρμάκων στην υγεία των ανθρώπων. Όπως έχουν καταδείξει οι επιστήμονες με τις έρευνές τους οι επιδράσεις είναι σημαντικές, μακροχρόνιες οι περισσότερες, αλλά και σε μερικές περιπτώσεις άμεσες.

Οι άμεσες προέρχονται κυρίως από ατυχήματα δηλητηριάσεων με φυτοφάρμακα λόγω κακής χρήσης, φύλαξης ή άγνοιας και επιφέρουν το θάνατο ή προκαλούν ανεπανόρθωτες βλάβες στην υγεία όσων έχουν δηλητηριαστεί.

Οι μακροχρόνιες όμως αρνητικές συνέπειες που προκαλούνται στην υγεία μας από τη χρήση τους είναι περισσότερες και οι πλέον ανησυχητικές, αφού αφορούν το σύνολο της ανθρωπότητας.

Τα υπολείμματα επικίνδυνων ουσιών που χρησιμοποιούνται για την παρασκευή φυτοφαρμάκων περνάνε, πριν προλάβουν να διασπαστούν, μέσα από την τροφική αλυσίδα, στον ανθρώπινο οργανισμό με τη λήψη φυτικών τροφών ή με προϊόντα ζώων (γάλατα, κρέατα κ.ά.) τα οποία τρέφονται με φυτικές τροφές και έτσι φτάνουν σ’ αυτά οι βλαβερές ουσίες.

Οι κυριότερες επιπτώσεις που προκαλούνται στον ανθρώπινο οργανισμό είναι: Προβλήματα στο νευρικό και αναπνευστικό σύστημα, βλάβες στο συκώτι

και τα νεφρά, προβλήματα στην αναπαραγωγή, διάφορες αλλεργίες, επιδράσεις στο αίμα, πρόκληση καρκίνου διαφόρων μορφών κ.ά.

Αυτές βέβαια οι επιπτώσεις γίνονται πιο ορατές και πιο άμεσες όταν γίνεται αλόγιστη χρήση των φυτοφαρμάκων, όταν δεν υπάρχει έλεγχος όσον αφορά την ποιότητα, την ποσότητα και τη χρονική διάρκεια χρήσης τους.

ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ

Οι αγρότες για να αυξήσουν την παραγωγή τους άρχισαν να χρησιμοποιούν τα λιπάσματα τα οποία ναί μεν αυξάνουν την παραγωγή αλλά προκαλούν σοβαρές επιπτώσεις στο φυσικό

περιβάλλον και στον άνθρωπο.

Τα λιπάσματα δεν είναι καθαρές ενώσεις, κυρίως για λόγους μείωσης του κόστους παραγωγής. Έτσι ορισμένα από αυτά περιέχουν ίχνη τοξικών ουσιών, συνήθως μετάλλων και μεταλλοειδών, τα οποία δύσκολα μετακινούνται στο έδαφος. Η προσθήκη των φωσφορικών λιπασμάτων στο έδαφος περιέχει αυξημένους κινδύνους δηλητηρίασης των καλλιεργούμενων εκτάσεων. Τα στοιχεία που περιέχονται, συγκεντρώνονται στο ανώτερο εδαφικό ορίζοντα, εκεί που αναπτύσσεται το ριζικό σύστημα των φυτών.

Τα μέταλλα εισέρχονται

στα φυτά και εν συνεχεία στην τροφική αλυσίδα. Συγκεντρώνονται σε συγκεκριμένους ιστούς των ανώτερων οργανισμών και μειώνουν τη γονιμότητα, αυξάνουν τη θνησιμότητα, δημιουργούν προϋποθέσεις μεταλλάξεων και απειλούν με εξαφάνιση ζωικούς οργανισμούς.

Η χρησιμοποίηση μεγάλων ποσοτήτων αζωτούχων λιπασμάτων σε περιοχές όπου βροχοπτώσεις είναι αυξημένες κατά την περίοδο εφαρμογής της λίπανσης, δημιουργεί προβλήματα ρύπανσης των υδάτινων αποδεκτών. Τα αζωτούχα λιπάσματα είναι η κυριότερη πηγή ρύπανσης των υπογείων υδάτινων πόρων.

Οι επιπτώσεις της ρύπανσης είναι η εμφάνιση ευτροφικών φαινομένων στους υπέργειους αποδέκτες, η αλλαγή στη σύνθεση της υδρόβιας χλωρίδας με την επικράτηση συγκεκριμένων ειδών εις βάρος άλλων.

Η χρησιμοποίηση αυξημένων ποσοτήτων λιπάματος παράλληλα με τη διακοπή της ανακύκλωσης της οργανικής ουσίας στο έδαφος απειλεί τη διατήρηση της γονιμότητας του εδάφους.

*Στρατής Κώφοπουλος Β1
Σωτήρης Χατζηχαράλαμπος Α2*

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ:

Σημειώσεις Χριστίνας Γιούργα
Επίκ. Καθηγήτριας Διαχείρισης
Αγροοικουστημάτων

Θ • Ε • Α • Τ • Ρ • Ο

Συνεχίζοντας την παράδοση του σχολείου μας στο θέατρο ανεβάσαμε και φέτος το θεατρικό έργο «**ΤΟ ΘΕΡΙΟ ΤΟΥ ΤΑΥΡΟΥ**» του Αζίζ Νεσίν.

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ ΤΗΣ ΘΕΑΤΡΙΚΗΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ:
ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΟΝΤΑΡΑΣ (Διευθυντής)
ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ: Αγγελική Προβέτζα
Έφη Δημητράκα

ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Αγγελική Προβέτζα
ΕΠΙΛΟΓΗ ΜΟΥΣΙΚΗΣ: Αγγελική Προβέτζα
ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Έφη Δημητράκα
ΥΠΟΒΟΛΕΑΣ: Αγγελική Προβέτζα

ΣΥΜΜΕΤΕΙΧΑΝ ΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ:

Νουρή Σαγιανέρ: Παναγιώτης Κεραμιδάς
Μιχριμπάν : Μαρία Παχού
Μετίν (σε μικρή ηλικία): Γιώργος Κουτρολός
Γκιουλάι (σε μικρή ηλικία): Νάνσυ Μαυρομάτη
Μετίν (σε μεγαλύτερη ηλικία): Νίκος Κυριάκου
Γκιουλάι(σε μεγαλύτερη ηλικία): Κατερίνα Σπιλάνη
Ζιγιά Τσαλακτσή: Σύλβια Λαϊνά
Ντουμάν Οσμάν: Χρήστος Νησιώτης
Σκοπός: Γιάννης Μαυρογένης
Αστουφύλακας: Παναγιώτης Κουνέλλης
Αστυνόμος: Σωτήρης Χατζηχαράλαμπος
Κρατούμενος: Θεοδωρής Μωραϊτίης- Δημητρίου
Δημοσιογράφος Α΄ : Γιώργος Λαμπούσης
Δημοσιογράφος Β΄ : Αλέξανδρος Τουραμάνης
Δημοσιογράφος Γ΄ : Γιάννης Μαυρίκος

Τα σκηνικά επιμελήθηκαν οι μαθητές

Στρογγυλός Θεοδωρής,
Καρδαμήλας Νίκος,
Κουδουνάκης Στρατής,
Τραγάρα Αριάδνη
Ζηλέλλη Βάσω
με την επίβλεψη του Διευθυντή του Σχολείου



Συμμετέχοντας με το έργο αυτό στους Πανελλήνιους Θεατρικούς Αγώνες του 2006 το Σχολείο μας τιμήθηκε με το Τρίτο Βραβείο στο χώρο του Αιγαίου. Πρώτο βραβείο για την απόδοση των ρόλων στους ίδιους αγώνες και με το ίδιο θεατρικό έργο πήραν οι δύο εκ των πρωταγωνιστών μας Κουτρολός Γιώργος της Α΄ τάξης και Κεραμιδάς Παναγιώτης της Β΄ τάξης.

ΟΙ ΑΠΟΦΟΙΤΟΙ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΜΑΣ

Με τα μάτια



Αλτιπαρμάκης Θωδωρής: Γεννήθηκε στις 2/07/91. Πέρασε τρία χρόνια σιωπηρά (σχεδόν!). Παιδί χωρίς ιδιαίτερες εξάρσεις και προβλήματα. «Το χαμόγελο της Crest!»



Αμβαζά-Καπετανάκη Ιωάννα: Γεννήθηκε στις 13/04/91. Άτομο χαρισματικό και φαστούλα πονηρούτσικη. Χαμόγελο, σάκια, αλλά και διάβασμα. «Φλογερό κορίτσι» κατά τους συμμαθητές της. Καλή πρόοδο.



Βαλεκτσόγλου Βασούλα: Γεννήθηκε στις 7/04/91. Το μανέκέν της τάξης. Ξυπνούσε από τις 6 η ώρα για να φτιάξει κόμμωση και γενικά την εμφάνιση. Ακριβό κινητό αλλά το έχασε! Ας πρόσεχε.... «Πίτιπουλ»; Δεν καταλαβαίνω.



Ζηλέλλη Βάσω: Γεννήθηκε στις 12/06/91. Αδελφή του Παναγιώτη, μαθητή μας πριν κάποια χρόνια. Μέσα σε όλα! Χορωδία, χορός, Π.Ε, θέατρο, Καναδάς! Όλα καλά! Έπαιξε στις παραστάσεις: «Οι εκατομμυριούχοι της Νάπολης», «Φωνάζει ο κλέφτης». Θεωρείται η «πολυλογού» της τάξης. Ο χαρακτηρισμός μάλλον υπερβολικός.



Καλαϊτζής Βασίλης: Γεννήθηκε στις 13/10/91. Αδελφός του Μανόλη. Το αγαπημένο του μάθημα η Ιστορία. Η σκοτούρα του η Χημεία. Βασίλη κράτα γερά. «Χελωνονιντζάκι»; Εγώ προτιμώ να τον αποκαλώ Μπιλάκο!



Καλλοντζή Φωτεινή: Γεννήθηκε στις 1/04/91. Προσέξτε Πρωταπριλιά! Αδελφή της Ματίνας. Στοιχείο επαναστατικό, μοιάζει του μπαμπά. Παιδί με ζήλο στα μαθήματα, μοιάζει της μαμάς. Δραστηριότητες πολλές, χορωδία, χορός, Π.Ε, ταξίδια, Θράκη-

Αιγαίο- Κύπρος, εφημερίδα... Είναι η Φωτεινή. «Ο συνήγορος του Πολίτη!».



Καρδαμήλας Νίκος: Γεννήθηκε στις 13/10/91. Αδελφός του Παντελή. Ο ευαισθητούλης με προτίμηση στη hip-hop μουσική, όμως υπακούει στην πλειοψηφία και ακολουθεί για Ρέμο. «our kouoi».



Κερεντζής Παναγιώτης: Γεννήθηκε στις 25/05/91. Ο Παντάκης! Χαμηλών τόνων και χωρίς εντάσεις. Φιλότημος και ευαίσθητος. Κοκκινίζει εύκολα. Μην τον πειράζετε. Παρ' όλα αυτά τον αποκάλεσαν «ο νταλικέρης».



Κουδουανάκης Στρατής: Γεννήθηκε στις 27/10/91. Παραπονιάρης, μονίμως αδικούμενος, οπαδός της hip-hop επίσης, με κινητό που εκπέμπει γενικώς «Λούφα και Παραλλαγή». Έπαιξε και θέατρο «Οι εκατομμυριούχοι της Νάπολης». Γενικώς «Τρελοκομείο» σκέτο.



Κουλιμπάνης Γιώργος: Γεννήθηκε στις 15/07/91. «Culmp-an-A»! Φιλότημος και καλό παιδί. Στα μισά της χρονιάς κατάλαβε ότι δε φοράμε καπέλο στην τάξη. Του θυμίζω ότι αυτό απαγορεύεται και στο Λύκειο. Όσοι τον γνωρίζουν παθαίνουν «Κουλιμπανομανία». Υπάρχει και σχετικό τραγούδι, αλλά δεν το γνωρίζουμε. Hi Κούλιμπι!



Κουμπά Άννα - Μαρία: Γεννήθηκε στις 27/12/91. «Η Χάντι». Οι συμμαθητές της εκτίμησαν την εξυπνάδα και την καλοσύνη της. Μας έφερε μετάλλιο σφαιροβολίας. Και «Νικοπολίδης» έμαθα ε!!!



Κοντάρια Συμεώνη: Γεννήθηκε στις 22/09/91. Πονηρό βλέμμα και χαμόγελο που αφοπλίζει. Αντίθετα με τον προηγούμενο «η οδοντογλυφίδα».



Κρητικού Μαρία: Γεννήθηκε στις 2/02/91. Το Μαράκι! Μας έβαλε και φακούς επαφής αλλά δεν της έκατσαν. Επιστρέψαμε στα πανέμορφα γυαλάκια μας. Τελικά όμως επικράτησαν οι φακοί. Παραπονιαρικό αλλά ...εντάξει! Γιατί «Δωδεκανήσου», δε γνωρίζω.



Κωφόπουλος Στρατής: Γεννήθηκε στις 18/10/91. Πρωταθλητής στα 100 μ. Έφερε στο Σχολείο μετάλλια. Του άρεσε να έχει «ενθύμια» από τους καθηγητές. Καλό παιδί αλλά κατά τους συμμαθητές του «ξερόλας».



Λαρεντζάκης Διαμαντής ή Δάντης: Γεννήθηκε στις 10/04/91. Άριστα σε όλα!! Αναγνωρισμένη και σταθερή αξία. Να συνεχίσεις έτσι σε όλη σου τη ζωή, Το μόνο άσχημο: δε συμμετείχε σε εξωδιδασκτικές δραστηριότητες. «D.J. Αυτιάς»;



Λεκόμπε Σεμπάστιαν: Γεννήθηκε στις 7/09/91. Κάποιοι ανεπίδεκτοι εξακολουθούν να τον φωνάζουν Σεβαστιανό. Τελικά το καπέλο εξακολουθεί να το φοράει στην τάξη.



Μαθιουδάκη Έλενα: Γεννήθηκε στις 14/09/91. Μας ήρθε μόνο για μια χρονιά, αλλά ήταν αρκετή για να κλέψει τις καρδιές όλων μας. Παίζει καταπληκτικό αρμόνιο και ερμηνεύει φανταστικά τους «Χαρταετούς». Όμως γιατί δε συμμετείχε στις εκδηλώσεις;



Λινάρδου Αφροδίτη: Γεννήθηκε στις 6/07/91. Το καλλιτερο και το πιο ήσυχο κορίτσι της τάξης της. Η προσπάθειά της συγκινητική. Παιδί με αρχές και σεβασμό στους συμμαθητές και καθηγητές της.



Μαντζώρου Μαρία: Γεννήθηκε στις 26/12/91. Παιδί μάλαμα! Απάγγειλε και «Αντιγόνη» στην Επίδαυρο. Και εις ανώτερα. Και το παρώνυμο αυτής «Τάμη» μήπως από ποτάμι;



Μαυρίκος Μανόλης: Γεννήθηκε στις 4/03/91. Εξ Αγίας Παρασκευής ορμώμενος και εκ Παμφίλων. Άρα καλό παιδί. «Μπίχλας» διακεκριμένος στους διαγωνισμούς της Μαθηματικής Εταιρείας. Μαθηματικό μυαλό. Κατά μάνα κατά κύρη...



Πίμπας Νίκος: Γεννήθηκε στις 12/05/91. Με το μαλλί καρφάκι ή μάλλον «πρόκα» και με ύφος «μπλαζέ», ο Νίκος είναι ο τύπος της τάξης του. Πίσω από κάθε σκανταλιά παρών.



Και κάποιοι φωνάζουν... άδικα;
Πουλάκης Θανάσης: Γεννήθηκε στις 18/03/91. Ο jeun premier του τμήματός του. Το δίδυμο της επιτυχίας με τον Παπουτσέλλη και συνακόλουθη η Ειρήνη. Κάποιες κακίες γλώσσες μιλάνε για body building! «Ψευταλογάς», άντε και θα πάμε πανηγύρι!



Πρωτούλη Μαριτίνα: Γεννήθηκε στις 18/09/91. Προεδράρα του Β2 και του Γ2. Όμως πρόεδρος σε ανήσυχο τμήμα σημαίνει «τι θέλω κι ανακατεύομαι». Το καημένο! Συνέχεια το μπελά της εύρισκε. Θεατρική παρουσία: «Οι εκατομμυριούχοι της Νάπολης». Από τους συμμαθητές της αποκαλείται «πρόβατο» μάλλον από το μαλλί αφάνα.



Πρασάς Αντώνης: Γεννήθηκε στις 28/09/91. Αργά-αργά, σιγά-σιγά. Ο Αντωνάκης με το μαλακό αλλά... και μέσα σ' όλα. Και με χαμόγελο που υπονοούσε πολλά. «Σηπία» ο Αντωνάκης ή κατ' άλλους «Αντουανέτους πιθηκάνθρωπους». Ακόμα και «μπρόκολο» τον αποκαλούν!



Παπουτσέλλης Γιώργος: Γεννήθηκε στις 13/07/91. Βαδιστής με μετάλλια. Άντε και Ολυμπιονίκης με το καλό. «Παντουφλέλ»! Χα χα χα.



Στρογγυλός Θεωδωρής: Γεννήθηκε στις 20/03/91. Αδελφός του Φώτη. Συμμετείχε και αυτός στους «Εκατομμυριούχους της Νάπολης» αλλά κυρίως άλλαζε μεντεσέδες και κλειδαριές σε σπασμένες πόρτες. Σπινθηροβόλο πνεύμα και τρελιάρης και ατακτούλης και υπναρούλης. Όλα μαζί.



Ταξειδής Σταύρος: Γεννήθηκε στις 5/02/91. Σταύρο και κυρ-Σταύρο με την ουρίτσα στα μαλλιά, τα ωραία γυαλάκια, τα ωραία... γραμματάκια και πάνω απ' όλα της δυναστείας των Ταξειδηδων.



Τζανή Ελισάβετ: Γεννήθηκε στις 3/09/91. Κρυφό ταλέντο, σιωπηλή δύναμη αλλά ΔΥΝΑΜΗ. Καμία απουσία όλα τα χρόνια! Τιμήθηκε με το βραβείο «στυλό Parker». Το παιδί του «Forest Gamb».



Τινέλλης Στρατής: Γεννήθηκε στις 31/10/91. Αδελφός της Ξανθίππης. Δυο χρόνια τιμήθηκε με βραβείο «στυλό Parker», διότι δεν είχε καμία απουσία. Ε! φέτος αρρώστησε το παιδί! Συχωρεμένο.



Τρευλάκης Νίκος: Γεννήθηκε στις 3/09/91. Φέτος ούτε μια ώρα απουσία! Θα πάρει το βραβείο «στυλό Parker». Παιδί χαμηλών τόνων. Οι φίλοι τον φωνάζουν «Donald Duck». Πρόσεξε Νίκο, ο Donald είναι πολλές φορές θύμα.



Τσοκαρά Αργυρώ: Γεννήθηκε στις 21/05/91. Silver girl με τα όλα της. Απάγγειλε Ρίτσο στη γιορτή του Πολυτεχνείου και «Αντιγόνη» στην Επίδαυρο! Όσοι την πρόσεξαν το απόλαυσαν. Όσοι τη ζήλεψαν την είπαν «μπουρμπούληθρα».



Χατζηαντωνίου Κατερίνα: Γεννήθηκε στις 2/07/91. Το γελαστό κορίτσι! Μα συνέχεια;! Παραλίγο να παρασύρει και την Ελισάβετ. Αν είχε άλλη μια χρονιά σίγουρα! «Jordanina»; Αγνόω.



Χατζηκοιμνηνού Ειρήνη: Γεννήθηκε στις 25/10/91. Αν είσαι κι αν δεν είσαι του δήμαρχου παιδί εγώ θα σε μαλώνω κι ας είσαι και μικρή! Παιδί με ανησυχίες, αμφισβητήσεις αλλά και πλέριο φιλότιμο. Καλή πρόοδο.



Χωριατέλλη Μυρσίνη: Γεννήθηκε στις 12/11/91. Δε θα ξεχάσουμε την ιδιόρρυθμη φωνούλα της Μυρσίνης μας. Βασικό στέλεχος της «παλιοπαρέας»! Επιδίδονται στην αλληλογραφία!;



Ψωμαδάκη Χριστίνα: Γεννήθηκε στις 25/07/91. Αυτοκολλητάκι με την Αφροδίτη. Μαθησιακές επιδόσεις; Up and down. Κυρίως όμως UP. Διαγωγή Κοσμοίατη.

Καλό καλοκαίρι, καλή σταδιοδρομία και να μας θυμάστε!
Ε.Δ.

Οικολογικές συνταγές

...και όχι μόνο

ΑΛΕΥΡΙΑ ΑΠΟ ΣΥΚΑ

Βράζουμε σε νερό σύκα ξερά για μισή ώρα. Σουρώνουμε το ζυμό απ' τα σύκα. Μετράμε 5 ποτήρια ζυμό. Διαλύουμε 1 ποτήρι αλεύρι ή νισεστέ σε κρύο νερό. Το ρίχνουμε στο ζυμό. Το βάζουμε στη



φωτιά ανακατεύουμε με ξύλινο κουτάλι. Όταν πάρει βράση και κάνει φυσαλίδες το κατεβάζουμε απ' τη φωτιά και σεβρίουμε σε μπολ. Για να είμαστε σίγουροι ότι έχει βράσει, βγάζουμε μια κουταλιά σε ένα πιατάκι τ' αφήνουμε να κρυώσει. Αν δούμε ότι ξεκολλάει, σημαίνει ότι είναι έτοιμη η αλευριά. Όταν σεβρίουμε, ρίχνουμε από πάνω σουσάμι, κανέλα και κοπανισμένα αμύγδαλα ή καρύδια.

ΡΑΒΑΝΙ

ΥΛΙΚΑ: 150 δράμια ζάχαρη , 15 αυγά φρέσκα , φλούδα λεμονιού , 140 δράμια αλεύρι , 50 δράμια κώντιτα , 50 δράμια σταφίδες μαύρες και άσπρες και 50 δράμια βούτυρο λιωμένο
ΕΚΤΕΛΕΣΗ: Βάζεις σε μία λεκάνη 150 δράμια ζάχαρη χωρίζεις 15 αυγών τους κρόκους τα μεν καρύδια τα βάζεις στη λεκάνη που έχεις τη ζάχαρη τα δε ασπράδια σε μία μικρή λεκάνη πρέπει τα αυγά να είναι φρέσκα δουλεύεις τη ζάχαρη με ένα κουτάλι ξύλινο ένα τέταρτο της ώρας ρίχνεις μέσα λίγη φλούδα λεμονιού φιλοκομμένη και χτυπάς τα ασπράδια με ανακατευτήρι . Τα ενώνεις στη λεκάνη ρίχνεις 140 δράμια αλεύρι λίγο - λίγο και τα ανακατώνεις

με το κουτάλι να ενωθούν καλά , προσθέτεις επίσης 50 δράμια κώντιτα (ζαχαρωμένα φρούτα) σε μικρά τετράγωνα κομμένα, 50 δράμια σταφίδες μαύρες και άσπρες και 50 δράμια βούτυρο λιωμένο, αφού ανακατευθούν καλά όλα μαζί αλείφεις βούτυρο μέσα σε ένα ταψί το περνάς από αλεύρι και χύνεις μέσα τη πάστα, τη στρώνεις ίσια με το μαχαίρι και το ψήνεις σε μέτριο φούρνο. Αφού ψηθεί και κρυώσει , κοσκινίζεις ζάχαρη ψηλά επάνω ή αλείφεις μαρμελάτο βερικόκο και το κόβεις σε μικρά κομμάτια

ΛΟΥΚΟΥΜΑΔΕΣ ΜΕ ΓΙΑΟΥΡΤΙ

ΥΛΙΚΑ: Μισή οκά γιαούρτι, 150 δράμια αλεύρι καλό, βούτυρο, λάδι, σιρόπι καλά δεμένο και ένα κουταλάκι του γλυκού σόδα όχι πολύ γεμάτο.

ΕΚΤΕΛΕΣΗ : Διαλύουμε το γιαούρτι με ένα κουτάλι, κατόπιν ρίχνουμε λίγο - λίγο το αλεύρι και την σόδα και τους χτυπούμε καλά. Κατόπιν τους σκεπάζουμε τους τοποθετούμε σε θερμό δωμάτιο και τους αφήνουμε για μία ώρα να φουσκώσουν. Έπειτα έχουμε βούτυρο και λάδι που βράζει στη κατσαρόλα, ρίχνουμε κουταλιά - κουταλιά το μίγμα όπως και στους άλλους λουκουμάδες



και τηγανίζουμε. Κατόπιν έχουμε έτοιμο σιρόπι καλά δεμένο και τους περιχύνουμε καθώς και με ανθόνερο.

ΣΟΥΜΑΔΑ

ΥΛΙΚΑ: Δυο οκάδες ζάχαρη, μια οκά νερό, μισή οκά αμύγδαλο, οχτώ δράμια ανθόνερο.

ΕΚΤΕΛΕΣΗ: Αφού καθαρίσετε τα αμύγδαλα τα περνάτε από τη μηχανή των αμυγδάλων της φάρσας (μπλέντερ ή γράιντερ). Εντωμεταξύ ρίχνετε λίγο νερό για να μη γυρίσουν στο λάδι (για να μη γίνει πάστα και κολλήσει στα τοιχώματα) έπειτα τα διαλύετε με το νερό τα στραγγίζετε και τα ενώνετε με τη



ζάχαρη τα βάζετε μετά στη φωτιά να βράσουν λίγα λεπτά και όταν κρυώσουν τη τοποθετείτε σε φιάλη

1 οκά = 1380 γραμμάρια, η μία οκά έχει 400 δράμια

ΦΡΑΠΑ

ΥΛΙΚΑ: Μισή οκά φράπα καθαρισμένη και κομμένη σε κομμάτια, μιάμιση οκά ζάχαρη και λίγο λεμόνι.

ΕΚΤΕΛΕΣΗ: Αποβράζουμε τη φράπα σε αρκετό νερό έως ότου η φράπα να πέφτει από την καρφίτσα, έπειτα τη βράζουμε και τη βάζουμε σε καθαρό νερό. Τέλος απλώνουμε πάνω σε ένα τραπεζομάντιλο το μίγμα, δένουμε τη ζάχαρη και αφού δέσει το σιρόπι τις βράζουμε βάζοντας λίγο λεμόνι για να μη ζαχαρώσει.

Θεολόγος Ιατρός
Κουνέλης Παναγιώτης

Τις συνταγές τις πήραμε από το τετράδιο των γλυκισμάτων της Ελευθερίας Δομενίκου εν Μυτιλήνη 1926

Οι συνταγές γράφηκαν με τη βοήθεια της κυρίας Ελένης Νικολάου και του κύριου Στρατή Αναγνώστου.

**...ΚΑΙ ΜΙΑ ΥΠΕΡΠΟΝΤΙΑ
Κοτόπουλο προβενσάλ
με καπνιστό ζαμπόν Καναδά,
ελιές & βασιλικό**

Ένα κοτόπουλο 1.800 γραμμαρίων, κομμένο σε μερίδες, αλάτι & πιπέρι κατά προτίμηση, 3 κουταλιές της σούπας ελαιόλαδο, ½ φλιτζάνι κομμένο κόκκινο κρεμμύδι, 4 σκελίδες σκόρδο, ψιλοκομμένο ½ φλιτζάνι καπνιστό χοιρινό ή μπέικον Καναδά, κομμένο σε κύβους, 3 φλιτζάνια κομμένα ντοματίνια με το χυμό τους, 2 φλιτζάνια ζωμό κοτόπουλου με χαμηλή περιεκτικότητα σε νάτριο, ½ φλιτζάνι λευκό ξηρό κρασί, 2 φύλλα δάφνης, θρυμματισμένα, 1 κοφτή κουταλιά σούπας φρέσκο κομμένο θυμάρι, 2/3 φλιτζανιού ελιές Nicoise, χωρίς κουκούτσι, πλυμένες και στραγγισμένες, ½ φλιτζάνι φρέσκα φύλλα δάφνης, κομμένα.

Πλύνετε και σκουπίστε το κοτόπουλο και αλατοπιπερώστε το. Ζεστάνετε το ελαιόλαδο σε Dutch oven (κατσαρόλα για σιγοβράσιμο) ή σε μια μεγάλη φαρδιά κατσαρόλα και ροδίστε το κοτόπουλο σε δόσεις, γυρίζοντάς το να ροδίσει από όλες τις πλευρές. Απομακρύνετε με μια τρυπητή κουτάλα. Αδειάστε το λίπος από την κατσαρόλα κρατώντας μόνο δύο κουταλιές της σούπας. Σοτάρετε τα κρεμμύδια σε μέτρια φωτιά μέχρι να ροδίσουν, περίπου 10 λεπτά. Προσθέστε το σκόρδο και ανακατέψτε για ένα λεπτό. Προσθέστε το καπνιστό χοιρινό ή το μπέικον Καναδά και ανακατέψτε τα όλα μαζί περίπου για ένα λεπτό.

Τοποθετήστε το κοτόπουλο πάλι στην κατσαρόλα, προσθέστε τις ντομάτες, το ζωμό και το κρασί. Αφήστε να πάρει μια βράση σε υψηλή φωτιά. Χαμηλώστε τη θερμοκρασία, προσθέστε τα αρωματικά και αφήστε να σιγοψηθούν μέχρι να μαλακώσει το κοτόπουλο, περίπου 45 λεπτά. Περίπου στα μισά του μαγειρέματος του κοτόπουλου, προσθέστε τις ελιές και περίπου πέντε λεπτά πριν το απομακρύνετε από τη φωτιά προσθέστε το βασιλικό. Αφαιρέστε από τη φωτιά και σερβίρετε.

Το μέλι

Ένας αληθινός θησαυρός

Η αξία του έχει εκτιμηθεί από τα πανάρχαια χρόνια. Το μέλι είναι μια γρήγορη πηγή ενέργειας. Τα ζάχαρα του μελιού είναι απλά και απορροφούνται άμεσα. Το μέλι έχει αντιμικροβιακή δράση. Εμποδίζει την ανάπτυξη των μικροβίων και άλλων παθογόνων οργανισμών. Η γέυση και οι ποιότητες των ελληνικών μελιών (και ιδίως στη Λέσβο) είναι ανώτερη εκείνης των εισαγόμενων.

Στη Λέσβο υπάρχουν 235 μελισσοκόμοι από τους οποίους οι 105 ανήκουν στο Μελισσοκομικό Συνεταιρισμό Λέσβου ενώ οι υπόλοιποι παράγουν μικρές ποσότητες μελιού που τις πουλάνε ή απλώς δουλεύουν ερασιτεχνικά. Στο καταπράσινο νησί της Λέσβου με τα πολλά πευκοδάση και την πλούσια χλωρίδα του σε αρωματικά φυτά οι μελισσοκομία είναι ιδιαίτερα ευνοημένη. Έρευνα έδειξε ότι σχεδόν κάθε αγροτική οικογένεια της Λέσβου έχει τις δικές της κυψέλες. Πάνω στο νησί είναι τοποθετημένες πάνω από 15.000 κυψέλες από τις οποίες οι 9.705 ανήκουν σε μέλη του Μ.Σ.Λ.

Κάθε κυψέλη κατά μέσο όρο παράγει 12 κιλά μέλι το χρόνο δηλαδή στη Λέσβο παράγονται 180.000 κιλά μέλι το χρόνο εκ του οποίου περίπου τα 95.000 κιλά συγκεντρώνονται από Μ.Σ.Λ. και τυποποιούνται. Το μέλι του συνεταιρισμού διοχετεύεται εν μέρει στις ελληνικές αγορές και εν μέρει εξαγεται στις χώρες της Ε.Ο.Κ ή σε τρίτες χώρες. Γιαυτό λέ-

γεται πως στη Λέσβο παράγεται πολύ καλής ποιότητας μέλι αναγνωρισμένο από πολλούς διεθνείς διαγωνισμούς.

Τα είδη που παράγονται είναι τα εξής:

1) γενικής ανθοφορίας θεωρείται ειδικής ποιότητας μέλι γιατί προέρχεται και από θυμάρι και επιδοτείται από την Ε.Ο.Κ. και έχει βραβευτεί δύο φορές στο Λονδίνο (2002-2003) ως το καλύτερο μέλι παγκοσμίως



ανάμεσα σε 248.

2) μέλι Ερίκης

3) μέλι καστανιάς με χονδρική τιμή 4€ το κιλό

4) άλλα προϊόντα που παράγονται σε μικρές ποσότητες είναι το κερύ, η γύρη και ο βασιλικός πολτός

Τα τελευταία χρόνια απ' ό,τι βλέπουμε υπάρχει μια ανάπτυξη της μελισσοκομίας στη Λέσβο, δυστυχώς χωρίς όμως οι ντόπιοι να έχουν εκτιμήσει όσο θα έπρεπε την αξία του. Εκτός από βασική τροφή των Λέσβιων που υποστηρίζουν το ντόπιο προϊόν, με την κατάλληλη προώθηση θα μπορούσαμε να εξαγάγουμε μεγάλες ποσότητες σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες.

*Πελαγία Κουτσαντώνη
Φωτεινή Καλιοντζή*

ΜΟΥΣΙΚΟ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ

Μία από τις δραστηριότητες των μαθητών του σχολείου μας είναι να ασχολούνται με τη μουσική. Έχουμε, λοιπόν, δημιουργήσει συγκρότημα, το οποίο με την επίβλεψη της κυρίας Χατζηγιαννάκη και του κυρίου Μούσκουρη γίνεται όλο και καλύτερο. Αυτό το τμήμα έχει αναλάβει το μουσικό μέρος των εκδηλώσεων του σχολείου.

Τραγουδούν οι: Κουτρούλος Γιώργος, Βουλγαράκη Χαρά,



Σπιλάνη Κατερίνα, Ζορμπάς Προκόπης, Ζηλέλλη Βασιλική, Γκιργκέτσου Ειρήνη, Λαϊνά Σύλβια, Κουτσαντώνη Ιουλία, Κουτσαντώνη Παναγιώτα, Τρούλου Ραφαηλία, Τραγάρα Αριάδνη, Στάμου Στέλα.

τους συνοδεύουν οι: Κουνέλλης Παναγιώτης (τζουρά), Κυριάκου Νίκος (κιθάρα), Κεραμιδάς Παναγιώτης (κιθάρα), Ιατρός Θεολόγος (μπουζούκι), Κουτρούλος Γιώργος (αρμόνιο), Καραγιάννη Μιχαέλα (βιολί).

Αποχαιρετισμός της Γ΄ τάξης

Την Τετάρτη 28 Ιουνίου και ώρα 19.30 πραγματοποιήθηκε στην αυλή του Πειραματικού Γυμνασίου Μυτιλήνης η αποχαιρετιστήρια εκδήλωση

της Γ΄ Τάξης του Σχολείου. Οι μαθητές (οι περισσότεροι) της Γ΄, αλλά και άλλων τάξεων και κάποιοι γονείς, μαζεψήκαμε στην αυλή του Σχολείου και παρακολουθήσαμε τα εξής: κάποιες μαθήτριες μίλησαν για τις δραστηριότητες και κυρίως τα ταξίδια του Σχολείου στη διάρκεια αυτής της χρονιάς (Θράκη, Κύπρος, Καναδάς), η χορωδία τραγούδησε αγαπημένα τραγούδια και το χορευτικό του Σχολείου (κι όχι μόνο!) χόρεψε παραδοσιακούς χορούς. Και αφού τραγουδήσαμε και χο-

ρέψαμε, μας άνοιξε η όρεξη και τιμήσαμε και τον υπέροχο μπουφέ. Τέλος, ο σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων του Πειραματικού Γυμνασίου έδωσε σε όλους τους μαθητές της Γ΄ Τάξης ένα αναμνηστικό δώρο: μία κορνίζα με τη φωτογραφία των μαθητών της Γ΄ Γυμνασίου.

Και τότε που η εκδήλωση τελείωσε και συνειδητοποιήσαμε όλοι ότι φεύγαμε για πάντα από το Σχολείο ήρθε η συγκίνηση. Μη σκεφτείτε ότι αρχίσαμε όλοι να κλαίμε και να οδυρόμαστε, τίποτα τέτοιο. Αποχαιρέτησαμε τους καθηγητές και τους συμμαθητές μας, αφιερώνοντας τραγούδια ο ένας στον άλλο. Και έτσι με έναν πρωτότυπο τρόπο η Γ΄ Τάξη είπε αντίο όπως έκανε άλλωστε πάντα. Τώρα με τη σειρά μου θα 'θε-

λα να ευχαριστήσω το Σχολείο, μαθητές και καθηγητές, για τις όμορφες στιγμές που μου χάρισαν αυτά τα τρία χρόνια (τις άσχημες στιγμές όταν τελειώνει κάτι δε τις θυμάται κανείς) και να τους ευχηθώ με τη σειρά μου ό,τι καλύτερο για το μέλλον. Καλό Καλοκαίρι!

Αργυρώ Τσκαρά Γ2

ACTION AID

Από το 2002 οι μαθητές του σχολείου μας έχουν γίνει ανάδοχοι 4 παιδιών, τα ονόματα των οποίων είναι: Sarah Agbodotsi που γεννήθηκε το 1992 και κατοικεί στην περιοχή Γκάνα, Jaitha Murmu που γεννήθηκε το 1995 και κατοικεί στην Ινδία, Goyo Dina Boru που γεννήθηκε το 1993 και κατοικεί στην Αιθιοπία, Midul γεννήθηκε το 1993 και κατοικεί στο Μπαγκλαντές.

Κάθε τάξη, όπως και ο Σύλλογος των καθηγητών βοηθάει οικονομικά ένα από τα παιδιά. Κάθε 3 μήνες στέλνουμε 66 ευρώ για κάθε παιδί. Αυτά τα χρήματα στέλνονται στα γραφεία της ACTION AID, που τα χρησιμοποιεί για να καλύπτει τις ανάγκες των παιδιών σε φαγητό, φάρμακα, εμβόλια και άλλα είδη πρώτης ανάγκης.

Πολύ συχνά τα παιδιά μας στέλνουν γράμματα και ζωγραφιές τους. Σε ένα από αυτά ο Midul μας περιγράφει το σπίτι του και μας λέει: «Εγώ ονειρεύομαι να έχω ένα μεγαλύτερο σπίτι με πολλά δέντρα και μια λιμνούλα».

Γιατί να μη βοηθήσουμε όλοι μας το μικρό Midul, αλλά και τα άλλα παιδιά να αποκτήσουν αυτά που ονειρεύονται!

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

Με επιτυχία πραγματοποιήθηκε η συνάντηση που προετοίμασε η Επιτροπή Εποπτείας των Πειραματικών Σχολείων του Πανεπιστημίου Αιγαίου σε συνεργασία με τους Διευθυντές του Πειραματικού Γυμνασίου και του Πειραματικού Λυκείου. Στην συνάντηση συμμετείχαν τα σχολεία:

Πειραματικό Γυμνάσιο Πανεπιστημίου Αιγαίου, Πειραματικό Γυμνάσιο Πανεπιστημίου Αθηνών, Πειραματικό Γυμνάσιο Πανεπιστημίου Πατρών, Πειραματικό Γυμνάσιο Α.Π.Θ., Πειραματικό Γυμνάσιο Πανεπιστημίου Μακεδονίας, Πειραματικό Λύκειο Πανεπιστημίου Αιγαίου, Πειραματικό Λύκειο Πανεπιστημίου Αθήνας, Πειραματικό Λύκειο Πανεπιστημίου Πάτρας, Πειραματικό Λύκειο Πανεπιστημίου Μακεδονίας και Πειραματικό Λύκειο Πανεπιστημίου Κρήτης.

Στη συνάντηση έγινε ανταλλαγή απόψεων επί σειράς θεμάτων, όπως:

το Θεσμικό Πλαίσιο των Πειραματικών Σχολείων, ο ρόλος της Επιτροπής Εποπτείας, οι εκπαιδευτικές, τεχνικές και οικονομικές διαστάσεις της συνεργασίας μεταξύ Πανεπιστημίου και Σχολείων, οι δυνατότητες αξιοποίησης της πληθώρας των σύγχρονων δυνατοτήτων συνεργασίας και ανταλλαγών σε εθνικό και Ευρωπαϊκό επίπεδο, καθώς και ενημέρωση επί των διδακτικών πρακτικών και μεθόδων που αναπτύσσονται στα Σχολεία αυτά.

Αποχαιρετιστήριο Γράμμα της Γ Γυμνασίου του Πειραματικού Γυμνασίου του Πανεπιστημίου του Αιγαίου

Άλλη μια χρονιά έφτασε στο τέλος της, μια χρονιά διαφορετική από τις άλλες, με δυνατές συγκινήσεις, άλλοτε ευχάριστες και άλλοτε δυσάρεστες. Οι μέρες κύλησαν γρήγορα. Σα χθες περνάει μπροστά από τα μάτια μου, Δευτέρα 12 Σεπτεμβρίου 2005 η αρχή του τέλους της ξεγνοιασιάς και της παιδικής ηλικίας, νοητικά τουλάχιστον σύμφωνα με πολλούς καθηγητές. Καθώς έπειτα από την αποφοίτηση μας από το Γυμνάσιο και συνάμα την ένταξη μας στο λύκειο μπαίνουμε στην τελική ευθεία, καλούμαστε να ενηλικιωθούμε απότομα, να αναλάβουμε βαριές ευθύνες για το ανάστημά μας και να πάρουμε δύσκολες και σοβαρές αποφάσεις σε μικρή ηλικία, αποφάσεις από τις οποίες εξαρτάται η υπόλοιπη ζωή μας.

Όμως ας αφήσουμε τα μελλούμενα είμαστε ακόμα, και μέχρι να αρχίσει η επόμενη σχολική χρονιά, μαθητές του Πειραματικού Γυμνασίου του Πανεπιστημίου Αιγαίου Μυτιλήνης. Τρία χρόνια πάνε από τότε που πρωτογνωριστήκαμε όλοι μαθητές-καθηγητές

Μαζί περάσαμε στιγμές ξεγνοιασιάς αλλά και στιγμές προβληματισμού και αγωνίας. Ανεβήκαμε ακόμα ένα σκαλοπάτι με κεφαλόσκαλο την ένταξη μας στο Πανεπιστήμιο, στον πραγματικό κόσμο, τον σκληρό κόσμο. Στο σχολείο ή αλλιώς στο αποκαλούμενο “δεύτερο σπίτι των μαθητών” μάθαμε κάτι παραπάνω από το να κλίνουμε το ρήμα εimi ή τα κριτήρια ισότητας τριγώνων ή για την ιστορία της Ελλάδας. Μάθαμε να αγαπάμε, να κατανοούμε και να συμπαραστεκόμαστε στους ανθρώπους που είχαν προβλήματα, με λίγα λόγια μάθαμε να είμαστε άνθρωποι. Η σχέση ανάμεσα σε εμάς και τους καθηγητές δεν ήταν τυπική, όπως είπε μια καθηγήτρια «Έχουμε δεθεί με σας. Ξέρετε γιατί? Γιατί η σχέση μας δεν έμεινε στο ποιέω-ποιώ αλλά στο αγαπάω-αγαπώ». Ε, λοιπόν αυτή η φράση νομίζω ότι αντιπροσωπεύει αν όχι όλα, τα περισσότερα άτομα της γ' γυμνασίου.

Η αντιμετώπιση μας από τους καθηγητές πέρα από τις εντάσεις που είναι λογικό να υπάρχουν ήταν ειλικρινής. Προσπάθησαν να μας κάνουν να αισθανθούμε ότι είμαστε μεγάλοι πια, με την ανάθεση δουλειών και αρμοδιοτήτων. Προσπάθησαν να μας εντάξουν στο κόσμο των «μεγάλων», της προσοχής και της υπευθυνότητας. Κατά πόσο το κατάφεραν θα το δείξει ο χρόνος.

Τώρα που το σχολείο τελειώνει πολλές φίλιες θα χάσουν την ένταση τους καθώς η διαφορετική επιλογή σχολείων μας αναγκάζει να απομακρυνθούμε. Φιλίες που δημιουργήθηκαν μέσα στο σχολείο αυτό. Ο χρόνος έφερε αλλαγές. Άλλαξε ο χαρακτήρας μας, άλλαξαν οι φίλοι μας. Μπορεί να μην ήμασταν όλοι στενά δεμένοι μεταξύ μας αλλά το σημαντικό είναι ότι νοιαζόμασταν ο ένας για τον άλλον. Χαιρόμασταν με τις επιβραβεύσεις των συμμαθητών μας και λυπόμασταν όταν συνέβαινε κάτι άσχημο. Συνυπήρχαμε άτομα με διαφορετικούς χαρακτήρες στον ίδιο χώρο. Ο κάθε ένας με τη δική του προσωπικότητα δικό του χαρακτηριστικό γνώρισμα με το οποίο ξεχώριζε θα βάλει το στίγμα στην μνήμη μας και πιστεύω ότι κανένας δεν θα ξεχάσει κανέναν μας.

Αυτή η σύνδεση μεταξύ μας (μαθητές-μαθητές, μαθητές-καθηγητές) είναι σπάνιο φαινόμενο για τα σχολεία. Βλέπω μαθητές οι οποίοι είχαν αποφοιτήσει από το σχολείο εδώ και ένα ή δυο ή και παραπάνω χρόνια να έρχονται στο σχολείο για να δούνε τους καθηγητές τους. Ε, αυτό είναι ζωντανό παράδειγμα της στενής σχέσης που αναπτύσσεται στο σχολείο μεταξύ μαθητών και καθηγητών και νομίζω κάθε απόφοιτος του σχολείου θα ήθελε να γυρίσει κάποια στιγμή για να ξανασυναντηθεί με τους καθηγητές του. Το Πειραματικό Γυμνάσιο του Πανεπιστημίου Αιγαίου Μυτιλήνης, το σχολείο μας δε θα το ξεχάσει κανένας μας, το σχολείο που μας μεγάλωσε, που μας βοήθησε, που μας αγάπησε και το αγαπήσαμε.

Με εκτίμηση
Φωτεινή Καλλοντζή



